

2st-412/2019-48

665

U Pazinu, 24.08.2020. godine

Dužnik: Naziv: PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.
OIB: 52899236909
Adresa sjedišta: Pula, Vrtlarska 6

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Dršćevka 1

62000 Pazin predstečajnog postupka;

Primjerci: 3x (trostruko)
412/2019

ŽALBA DUŽNIKA

TRGOVAČKI SUD U PAZINU	
Primljeno neposredno - preko pošte (datum i vrijeme prijema)	
27-08-2020	3 primljenosti 8
Pismeno stiglo poštom direktno - s preporukom i potvrdom	
Predano na poštu preporučeno dat. 26.8.2020 god	
Pismeno taksirano sa: _____ (iznos u slovesnim markama)	
- nedostaje iznos: _____ (iznos primljeno bez takse)	
Primljene vrijednosti (iznos, taksirane marke i sl.) _____	
Potpis radnika: _____	

ŽALBA DUŽNIKA

- I/ Naslovni je sud dana 10.08.2020. godine donio Rješenje poslovni broj gornji kojim se odbija prijedlog dužnika za odgodu ročišta za glasovanje te se obustavlja predstečajni postupak nad dužnikom (u daljnjem tekstu: „Rješenje“).

Pisani otpravak Rješenja je sukladno odredbama članka 12. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15; u daljnjem tekstu: „SZ“) objavljen na e-Oglasnoj ploči sudova dana 10.08.2020 godine.

Dužnik unutar otvorenog zakonskog roka određenog člankom 19. st. 2. SZ-a podnosi sljedeću

žalbu

kojom pobija Rješenje kao neosnovano i nezakonito u cijelosti, a sve kako je detaljno obrazloženo u nastavku.

- II/ Žalba se podnosi zbog sljedećih žalbenih razloga:
- A) bitne povrede odredaba postupka iz razloga što je prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog Rješenja povrijedio odredbe SZ-a i Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14; u daljnjem tekstu: „ZPP“);
  - B) pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
  - C) pogrešne primjene materijalnog prava.
- III/ Dužnik ovim putem ističe kako je prvostupanjski sud prilikom donošenja pobijanog Rješenja počinio bitnu povredu odredaba predstečajnog postupka te pogrešno primijenio materijalno pravo.
- 3.1. Prvostupanjski sud je prilikom donošenja Rješenja počinio bitnu povredu odredaba predstečajnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, posljedica čega je nezakonitost Rješenja u cijelosti.

Iz prvog dijela obrazloženja Rješenja proizlazi kako sud smatra da se ročište za glasovanje može odgoditi najviše jedanput neovisno o razlozima odgode te da je sud odbio prijedlog dužnika za odgodom ročišta od dana 10.08.2020. godine s obzirom na to da je ročište za glasovanje u predmetnom postupku već jedanput bilo odgođeno na temelju članka 60. stavka 2. SZ-a.

U nastavku obrazloženja Rješenja sud najprije navodi kako se dužnik nije pozvao na odredbu članka 63. stavka 2. SZ-a na temelju koje sud može dopustiti produženje roka za završetak predstečajnog postupka za dodatnih 60 dana, da bi zatim naveo razloge iz kojih sud ne bi smatrao svrsishodnim produženje roka za dovršetak predstečajnog postupka.

Iz obrazloženja Rješenja nadalje samo proizlazi kako bi sud odbio prijedlog dužnika za odgodu ročišta za glasovanje na temelju gore navedenih utvrđenja.

U potpunosti je nejasno u kojem smislu je sud svrsishodnost produženja roka za dovršetak predstečajnog postupka doveo u vezu s osnovanošću prijedloga dužnika za odgodu ročišta, odnosno da li je sud prijedlog dužnika za odgodu ročišta odbio iz razloga što bi smatrao da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za odgodu, a s obzirom na to da je ročište prethodno već jednom bilo odgođeno, ili iz razloga što bi smatrao kako bi se odgodom ročišta probio rok za dovršetak postupka, a ne bi bile ispunjene pretpostavke za produženje roka.

S time u vezi, dužnik ističe kako je predstečajni postupak otvoren dana 10.01.2020. godine, iz čega proizlazi kako rok od 300 dana za dovršetak postupka ističe tek dana 04.10.2020. godine, u kojem smislu odgoda ročišta za glasovanje za 15 dana ne bi ni u kojem pogledu utjecala na dovršetak predstečajnog postupka u propisanom roku niti bi produžetak tog roka za 60 dana na temelju članka 63. stavka 2. SZ-a uopće bio potreban.

U tom smislu, iz obrazloženja Rješenja nije moguće zaključiti u kakvu korelaciju je sud doveo nedostatak obrazloženja dužnika u odnosu na sadržaj planiranih izmjena plana restrukturiranja i nedostatak prijedloga za produženje roka za dovršetak postupka s osnovanošću prijedloga za odgodu ročišta, iako sud iste navodi kao razloge za odbijanje predmetnog prijedloga.

Stoga je razvidno kako Rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, odnosno razlozi navedeni u Rješenju su nejasni i proturječni, zbog čega isto sadrži nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, a čime je počinjena apsolutno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a te je Rješenje nezakonito u cijelosti.

Imajući u vidu da je tek Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud odbio prijedlog predstečajnog dužnika za odgodom ročišta, vidljivo je da se nisu ni stekli uvjeti za daljnji nastavak postupka prije nego je sud uopće odlučio o prijedlogu predstečajnog dužnika za odgodom rasprave.

Dok je navedeni prijedlog istaknut stranke i sudionici u postupku ima pravo očekivati da će se o istom odlučiti te da će ovisno o ishodu istog moći nastaviti svoje procesne aktivnosti.

Odbijanjem izvanraspravno prijedloga za odgodom predstečajnog dužnika i istovremenom obustavom predstečajnog postupka je povrijeđeno pravo svim strankama i sudionicima u postupku da raspravljaju u predmetnoj stvari, a čime im je povrijeđeno pravo da raspravljaju protivno članku 354. stavak 2. točka 6. Zakona o parničnom postupku, a u vezi sa člankom 10. Stečajnog zakona.

Naime, sud može donositi odluke i bez usmene rasprave, ali kada istovremeno s odlukom o odbijanju prijedloga za odgodom rasprave, obustavlja predstečajni postupak predstečajni dužnik i ostali dionici gube stvarno i efektivno pravo da raspravljaju u ovoj pravnoj stvari, a što je protivno kako navedenoj zakonskoj odredbi tako i odredbama članka 29. Ustava Republike Hrvatske - pravu svakoga da o njegovom pravu ili obvezama odluči o njegovim pravima ili obvezama odluči sud, kao i članku 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda – pravu na pravično suđenje

Dokaz: uvid u spis

- 3.2. Prvostupanjski sud je prilikom donošenja Rješenja počinio bitnu povredu odredaba predstečajnog postupka iz članka 60. stavka 2. SZ-a, posljedica čega je nezakonitost Rješenja.

Kao što je dužnik naveo u prethodnoj točki ove žalbe, iz obrazloženja Rješenja proizlazi kako sud smatra da se primjenom članka 60. stavka 1. SZ-a ročište za glasovanje može odgoditi samo jedanput, neovisno o pravnoj i činjeničnoj osnovi odgode.

Dužnik ističe kako je navedeno stajalište suda u potpunosti pogrešno. Nije sporno da je člankom 60. stavkom 1. SZ-a propisano da se ročište za glasovanje može odgoditi samo jedanput. Međutim, navedena odredba odnosi se na odgodu ročišta iz istog članka kada to zatraži dužnik i većina vjerovnika nazočna na ročištu, neovisno o razlozima odgode, a što jasno proizlazi iz citirane odredbe.

Dužnik je na ročištu dana 10.08.2020. godine predložio odgodu ročišta radi izmjene plana restrukturiranja iz razloga što se većinski vjerovnik očitovao da je protiv predloženog plana, a sve na temelju članka 60. stavka 2. SZ-a.

Odredbama SZ-a nije izričito ograničen broj mogućih odgoda ročišta za glasovanje radi izmjene plana restrukturiranja, već isključivo broj odgoda u slučaju iz članka 60. stavka 1. SZ-a.

U tom smislu, suprotno utvrđenju prvostupanjskog suda, nedvojbeno činjenica da ročište za glasovanje prethodno nije nijedanput bilo odgođeno ne predstavlja formalnopravnu pretpostavku za donošenje pozitivne odluke o prijedlogu dužnika za odgodu ročišta za glasovanje.

Sud se dodatno u obrazloženju Pobjinog rješenje poziva na odredbe članka 59. stavaka 2. Stečajnog zakona, međutim navedene odredba samo spominje presumpciju da će se smatrati da su vjerovnici prihvatili plan restrukturiranja ako je za njega glasovala većina svih vjerovnika i ako u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan dvostruko prelazi zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvatanja plana.

Slijedom navedenog se Pobijano rješenje u opće ne može ispitati, a budući da sud uopće nije naveo razlog za obustavu postupka, a navedenim razlogom se ne propisuje obustava postupka uslijede čega je postupljeno protivno članku 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku, a u vezi sa člankom 10. Stečajnog zakona, te se Pobijano rješenje uopće ne može ispitati, jer isto nema razloga o odlučnim činjenicama, a odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se navodi u razlozima Pobjanog rješenja i isprava i zapisnika u postupku.

- 3.3. Dužnik nadalje ističe kako činjenica da dužnik nije zatražio produženje roka za dovršetak predstečajnog postupka nije od utjecaja za odlučivanje o prijedlogu dužnika za odgodu ročišta za glasovanje na temelju članka 60. stavka 2. SZ-a.

Nije sporno da prilikom donošenja odluke o odgodi ročišta sud treba voditi računa o roku za dovršetak postupka. Međutim, u konkretnom slučaju dovršetak predstečajnog postupka u propisanom roku nije uopće doveden u pitanje, jer da je sud odobrio predloženu odgodu predstečajni postupak bio bi dovršen unutar tog roka, i to bez potrebe da se isti produžuje na temelju članka 63. stavka 2. SZ-a za 60 dana.

Naime, kao što je navedeno u točki 3.1. ove žalbe, predstečajni postupak otvoren je dana 10.01.2020. godine, iz čega proizlazi kako rok od 300 dana za dovršetak postupka ističe tek dana 04.10.2020. godine.

Pritom je potrebno istaknuti kako je općepoznato da je dva mjeseca od otvaranja predstečajnog postupka nad dužnikom u Republici Hrvatskoj nastupila karantena radi suzbijanja širenja virusa koji izaziva bolest COVID-19 te da je ubrzo nakon ukidanja karantene nastupio period godišnjih odmora, iz kojih razloga je dužniku bilo znatno otežano voditi pregovore s vjerovnicima o sklapanju predstečajnog sporazuma za cijelo vrijeme trajanja postupka. Dužnik je stoga i predložio odgodu ročišta, a kako bi mogao dovršiti pregovore s većinskim vjerovnikom.

U konkretnom slučaju zbog preuranjene obustave postupka prvostupanjski sud je propustio utvrditi da je najveći vjerovnik u ovom postupku Ministarstvo financija Porezne uprava te je dužnik protiv konačnog rješenja pokrenuo upravni spor, a sve iz razloga što rješenje na kojem se temelji dugovanje nije osnovano na zakonu te je suprotno vladavini prava, a budući da, između ostalog, nije doneseno primjenom Općeg poreznog zakona koji je Ministarstvo financija- Porezna uprava bila dužna primijeniti.

U prilogu je dokumentacija iz koje je vidljivo da je upravni spor u tijeku, te se istom dokazuje postojanje upravnog spora, navedeno ukazuje da se kod potraživanja najvećeg vjerovnika, radi o prethodnom pitanju u ovoj pravnoj stvari, o kojoj sud još nije pravomoćno odlučio, uslijed čega se predlaže odrediti i prekid ovog postupka do donošenja pravomoćne odluke o prethodnom pitanju, sve na temelju odredaba članka 213. u vezi sa člankom 12. Zakona o parničnom postupku koje se prema odredbi čl. 10. Stečajnog zakona-a supsidijarno primjenjuju i u predstečajnom i stečajnom

postupku do pravomoćnog okončanja postupka pokrenutog pred upravnim sudom Republike Hrvatske.

Dodatno navedeno upućuje i na zaključak da je dužnik pokrenuo osporavanje potraživanja vjerovnika Ministarstva financija – Porezne uprave, u postupku pred sudom.

Također se ističe kako članak 60. stavak 2. SZ-a kojim je propisano ovlaštenje dužnika da zahtijeva odgodu ročišta za glasovanje ne propisuje obvezu dužnika da u tom slučaju obrazlaže u kojem pravcu bi se izvršila izmjena plana restrukturiranja, već za donošenje odluke o odgodi ročišta propisuje isključivo dvije formalne pretpostavke, a to je da se pojedini vjerovnik izjasnio da je protiv ili se smatra da je protiv predloženog plana te da je dužnik predložio odgodu, a koje pretpostavke su u konkretnom slučaju obje nesporno bile ispunjene.

Ne bi bilo niti svrsishodno da dužnik na ročištu obrazlaže u kojem smislu bi plan bio izmijenjen, a s obzirom da su eventualne izmjene plana predmet pregovora s vjerovnicima te se upravo iz tog razloga i dodjeljuje rok od 15 dana za postizanje dogovora o tim izmjenama.

Imajući u vidu navedene okolnosti, osobito činjenice da zakonom nije ograničeno koliko puta se ročište za glasovanje o planu restrukturiranja može odgoditi na temelju članka 60. stavka 2. SZ-a, vodeći pritom računa o roku iz članka 63. SZ-a u kojemu postupak mora biti dovršen, te da usvajanjem navedenog prijedloga dovršetak postupka u propisanom roku ne bi bio doveden u pitanje, nedvojbeno su u cijelosti bile ispunjene pretpostavke iz članka 60. stavka 2. SZ-a za odgodu ročišta za glasovanje te je Rješenje u cijelosti neosnovano.

Iz zapisnika od 10. kolovoza 2020. kao i Pobjanog rješenja vidljivo je da na ročištu za glasovanje dužnik uopće nije imao mogućnost izložiti plana restrukturiranja, kao niti na prethodnoj raspravi.

Zakonska odredba jasno popisuje da dužnik mora izložiti plan restrukturiranja, ukoliko isti to odbije utoliko sud to treba cijeliti u činjeničnom i pravnom supstratu za donošenje odluke. Međutim, kada zbog predstečajni dužnik, uopće nije došao u priliku da raspravlja pred sudom o planu restrukturiranja preuranjenim se čine navodi suda iz Pobjanog rješenja da nagodba u ovom postupku nije izgledna.

Naime, iako Stečajni zakon izričito propisuje da se odluke mogu donositi izvan ročišta tako je podjednako izričit da na ročištu za glasovanje dužnik treba izložiti plan restrukturiranja.

Ova odredba štiti dužnika dajući mu pravo da mora imati priliku pred Trgovačkim sudom izložiti plan restrukturiranja. Preuranjenom obustavom postupka, a bez da je dužnik mogao izložiti plan restrukturiranja, također prvostupanjski sud čini povredu na raspravljanje iz članka 354. stavak 2. točka 6. Zakona o parničnom postupku, a u vezi sa člankom 10. Stečajnog zakona.

Navedenim postupanjem se postupa i ujedno protivno članku 354. stavak 2. točka 11. Zakona o parničnom postupku, a u vezi sa člankom 10. Stečajnog zakona, te se Pobjano rješenje uopće ne može ispitati, jer isto nema razloga o odlučnim činjenicama, a odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se navodi u razlozima Pobjanog rješenja i isprava i zapisnika u postupku.

Dodatno se ističe da je cilj predstečajnog postupka da se uredi pravni položaj dužnika i njegova odnosa prema vjerovnicima kao i održavanje njegove djelatnosti.

Kroz prizmu ovih odredbi treba gledati i daljnje odredbe iz članka 55. stavaka 4. i 5. Stečajnog zakona.

Odnosno, u ovom predstečajnom postupku je određen povjerenik, te je dužnik pozivom na navedenu odredbu, a kako je povjerenik imenovan, imao pravo očekivati da će se isti očitovati o (izmijenjenom) planu restrukturiranja. Kako što je vidljivo iz zapisnika od 10. kolovoza 2020. i Pobjanog rješenja, povjerenik nije ni dobio priliku da se očituje planu restrukturiranja, a uslijed preuranjene odluke suda da istodobno s odlukom o prijedlogu za odgodom ročišta i obustavi ovaj postupak.

Uslijed navedene preuranjene odluke dužnik je uskraćen za pravo da se o prijedlozima dužnika otvori rasprava u kojoj pravo imaju sudjelovati vjerovnik, dužnici i povjerenik te bi dužnik imao mogućnost da se o prijedlozima vjerovnika i očituje.

Tek nakon provođenja radnji iz članka 55. stavaka 1.-5. Stečajnog zakona bi došlo do preduvjeta za odlučivanje o planu restrukturiranja glasovanjem. Imajući navedene odredbe Stečajnog zakona u vidu, preuranjeni su zaključci suda da su vjerovnici s pravom glasa glasovali protiv izmijenjenog plana restrukturiranja, kada još nisu ispunjeni preduvjeti za glasanje o planu restrukturiranja.

Prihvatanjem ovog preuranjenog postupanja, odredbe Stečajnog zakona o ročištu za glasovanjem o planu restrukturiranja ukazuje se nepotrebnim, ako se glasovanje može provesti bez preduvjeta propisanih člankom 55. stavcima 1. -5. Stečajnog zakona.

Dokaz: uvid u spis

- V/ Slijedom svega naprijed navedenoga, dužnik predlaže drugostupanjskom sudu donijeti rješenje kojim se žalba usvaja u cijelosti te ukida pobjano prvostupanjsko rješenje i predmet vraća na ponovni postupak.

Dužnik:

PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

Pranje Montaža
PRANJIĆ MONTAŽA
d.o.o.
OIB 52899235909

 PRANJIĆ MONTAŽA
Miroslav Pranjić, direktor
OIB: 52699236909

Anamarija

From: Jasmina
Sent: 2020. 15:53
To: Anamarija
Subject: FW: Predstečajni postupak

S poštovanjem,

Jasmina

M: +385 (0) 91 6219 478
T: +385 (0) 1 6474 990
E: jasmina
W: www.maneo.hr

-----Original Message-----

From: Sanja Gabud <sanja.gabud@porezna-uprava.hr>
Sent: Monday, August 3, 2020 10:59 AM
To: Jasmina <jasmina>
Subject: Automatski odgovor: Predstečajni postupak

Odsutna sam od 3.8. do 21.8.2020. godine zbog korištenja godišnjeg odmora. Za sve informacije obratite se tajnici sektora na broj telefona 01/4809-666 ili na mail adresu sanja.jazvac@porezna-uprava.hr.

Anamarija

From: Margareta Najdek Žabarović <margareta.najdek-zabarovic@porezna-uprava.hr>
Sent: 2020. 11:49
To: Anamarija
Subject: Automatski odgovor: Predstečajni postupak PRANJIC MONTAŽA d.o.o.

Odsutna sam do 24. kolovoza 2020. godine. Molim obratite se tajnici Sektora Sanji Jazvac na broj telefona 01/4809-666 ili na e - mail adresu sanja.jazvac@porezna-uprava.hr.

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtilarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:
5.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
AULON, društvo s ograničenom odgovornošću za građevinarstvo, metalstvo i elektro radove,
putnička agencija

OIB vjerovnika
15691023670

Adresa / sjedište vjerovnika
Uspon Konzula Istranina 2, 52100 Pula

Glasam (zaokružiti) ☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

SINIŠA MILJAVAC, član uprave

Datum i mjesto

5.8.2020., Pula

Potpis vjerovnika

AULON d.o.o.
Uspon K. Istranina 2, 52100 Pula
OIB: 15691023670

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANIČ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlaraka 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasiše:
2.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
CENTER K d.o.o.

OIB vjerovnika
5160200774

Adresa / sjedište vjerovnika
Šmartinska cesta 130, 1000 Ljubljana

Glasam (zaokružiti) ☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

Datum i mjesto

4.8.2020. Ljubljana

Potpis vjerovnika

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaz da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

3.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
ĆOSIĆPROMEX društvo s ograničenom odgovornošću za gradnju, trgovinu i usluge, Glavna
Podružnica za gradnju i popravak brodova Zagreb

OIB vjerovnika
87489058793

Adresa / sjedište vjerovnika
Zagrebačka avenija 104, 10000 Zagreb

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

MIJO ĆOSIĆ, zastupnik

Datum i mjesto

3.8.2020. ZAGREB

Potpis vjerovnika

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaz da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58, stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:
3.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
KRISTIJAN DAVIDOVIĆ, "PEGASO" Obrt za zemljane iskope,

OIB vjerovnika
27288813633

Adresa / sjedište vjerovnika
VALSALINE 39, 52100 PULA

Glasam (zaokružiti) ☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

KRISTIJAN DAVIDOVIĆ, vlasnik

Datum i mjesto

7.8.2020., Pula

Potpis vjerovnika

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

3.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
DEDIĆ PROMET jednostavno društvo s ograničenom odgovornošću za prijevoz i usluge

OIB vjerovnika
50723620885

Adresa / sjedište vjerovnika
Mletačka 12, 52100 Pula

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

IVO RADIĆ, član uprave

Datum i mjesto

4.8.2020., Pula

Potpis vjerovnika
DEDIĆ PROMET
d.o.o.
OIB 50723620885

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vetlanska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasa:

7.5.2022.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
MARIO DEROSI, OBRT "DEROSI METALI"

OIB vjerovnika
90670754845

Adresa / sjedište vjerovnika
VINEŽ 338A, 52220 VINEŽ

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

MARIO DEROSI, vlasnik

Datum i mjesto

7.5.2022., Vinež

Potpis vjerovnika
Vlasnik za proizvodnju
i metalnu galanteriju
»DEROSI METALI«
M. MARIO DEROSI
LADIN, VINIŽ 338A
OIB: 90670754845

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaz da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac II.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIC MOSTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52809236000

Adresa sjedište dužnika
Vrliarska p. 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:
3.8.2020.

Ime i prezime tvrtka ili naziv vjerovnika
ROBERTO DEROSI, RO-LA TRANSKOPI, obrt za građevinarstvo, trgovinu i usluge.

OIB vjerovnika
58465315544

Adresa sjedište vjerovnika
Labir, Katari III 1

Glasam (zaokružiti) ☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime: svojstvo potpisnika (čitka popuniti štampanim slovima)

ROBERTO DEROSI, vlasnik

Datum i mjesto

8.8.2020. Labir

Potpis vjerovnika

M

RO-LA
TRANSKOPI
OBRT ZA GRAĐEVINARSTVO, TRGOVINU I USLUGE
Ul. Katari III 1
52100 Pula

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavljaju dokazi da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

3.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
ELKRON društvo s ograničenom odgovornošću za usluge i zaštitu na radu

OIB vjerovnika
29712872460

Adresa / sjedište vjerovnika
Giardini 2, 52100 Pula

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

ŽELJKO POSEDEL, direktor

Datum i mjesto

7.8.2020., Pula

ELKRON d.o.o.
Pula, Giardini 2

Potpis vjerovnika

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

5.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
ELKRON MEDICA društvo s ograničenom odgovornošću za obavljanje zdravstvene
djelatnosti

OIB vjerovnika
13041674782

Adresa / sjedište vjerovnika
Giardini 2, 52100 Pula

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

ŽELJKO POSEDEL, član uprave

Datum i mjesto

5.8.2020. Pula

Potpis vjerovnika

ELKRON MEDICA d.o.o.
P.U.L.A. Giardini 2

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

28.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
ERI - MAR d.o.o. trgovina zaštitnom radnom odjećom i priborom

OIB vjerovnika
57503796226

Adresa / sjedište vjerovnika
Giardini 2, 52100 Pula

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

ŽELJKO BALIBAN, član uprave

Datum i mjesto

5.8.2020 Pula

Potpis vjerovnika

[Potpis]
ERI-MAR
d.o.o. PULA, Valica 12

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika:
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OlB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtilarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

38.2020

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
ANTE KANDŽIJA, DR.MED.RADA

OIB vjerovnika
38774814475

Adresa / sjedište vjerovnika
BIŠKUPLJE 84, 52203 MEDULIN

Glasam (zaokružiti)

ZA / PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

ANTE KANDŽIJA, doktor medicine rada

Datum i mjesto

4.8.2020. Medulien

Potpis y/crovnika

SPECIALISTICKA ONKROLOGICKA
MEDICINE RADA AKADEMIE
20. 10. 1980. 10. 10. 1980. 10. 10. 1980.
10. 10. 1980. 10. 10. 1980. 10. 10. 1980.
10. 10. 1980. 10. 10. 1980. 10. 10. 1980.

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

3.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
KONTROL BIRO d.o.o. za osiguranje kvalitete

OIB vjerovnika
80916616067

Adresa / sjedište vjerovnika
Savski gaj IV put 10, 10000 Zagreb

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

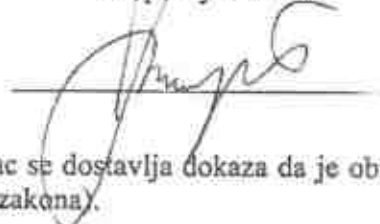
Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

KREŠIMIR WUKOJEVIĆ direktor

Datum i mjesto

7.8.2020. Zagreb

Potpis vjerovnika

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaz da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Kontrol biro d.o.o.
za osiguranje kvalitete
ZAGREB, Savski gaj IV put 10

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika

PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika

52899236909

Adresa / sjedište dužnika

Vrtlarška 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

3.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika

KOVJANIĆ trgovina, usluge i ugostiteljstvo, d. o. o.

OIB vjerovnika

62965036058

Adresa / sjedište vjerovnika

Jeromelina 34, 52100 Pula

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

MARINA LISICA, član uprave

Datum i mjesto

6.8.2020. Pula

Potpis vjerovnika

KOVJANIĆ

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika

PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika

52899236909

Adresa / sjedište dužnika

Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

3.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika

LIMAR - MONT d. o. o. za graditeljstvo, trgovinu i usluge d. o. o.

OIB vjerovnika

83759490392

Adresa / sjedište vjerovnika

Sisplac 27, 52100 Pula

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

DENIS PREDEN, direktor

Datum i mjesto

08.08.2020. Pula

Potpis vjerovnika

LIMAR-MONT d.o.o.
PULA, Sisplac 27

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

05.08.2010.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
LUKA PULA d. o. o. za prekrcaj tereta i skladištenje te ostale usluge u pomorskom prometu

OIB vjerovnika
92378435625

Adresa / sjedište vjerovnika
Sv. Polikarpa 8, 52100 Pula

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

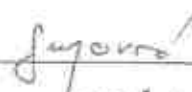
Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

DALIBOR SULJEVIĆ, direktor

Datum i mjesto

05.08.2010. Pula

Potpis vjerovnika

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaz da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

LUKA PULA d.o.o.

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

3.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
MAESTRAL PROMET jednostavno društvo s ograničenom odgovornošću za prijevoz,
usluge i turistička agencija

OIB vjerovnika
39278307916

Adresa / sjedište vjerovnika
Mletačka 12, 52100 Pula

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

IVO RADIĆ, član uprave

Datum i mjesto

6.8.2020. Pula

Potpis vjerovnika

Maestral promet d.o.o.
Pula, Mletačka 12
OIB: 39278307916

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika

PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika

52899236909

Adresa / sjedište dužnika

Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasa:

5.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika

SABRINA MAURI, vl. obrta MAURI

OIB vjerovnika

18123364906

Adresa / sjedište vjerovnika

ULICA PRADORLANDO 1, 52100 PULA

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

SABINA MAURI, vlasnica

Datum i mjesto

5.8.2020. Pula

Potpis vjerovnika

Ugostiteljski obrt
CAFFE BAR «MAURI»
vl. Sabrina Mauri
Jeretova 37, 52100 Pula
OIB : 18123364906

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:
3.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
ALEKSANDAR PUH, ODV.URED

OIB vjerovnika
26749386030

Adresa / sjedište vjerovnika
VODNJANSKA CESTA 18, 52100 PULA

Glasam (zaokružiti) ☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

ALEKSANDAR PUH, odvjetnik

Datum i mjesto

5.8.2020., Pula

Potpis vjerovnika

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasa: 03.02.2010.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
RED PET jednostavno društvo s ograničenom odgovornošću za usluge i turistička agencija

OIB vjerovnika
73865571145

Adresa / sjedište vjerovnika
Mletačka 12, 52100 Pula

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

IVO RADIĆ, član uprave

Datum i mjesto

07.02.2010, Pula

Potpis vjerovnika

RED PET j.d.o.o.

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:
3.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
ŠETNJIĆA jednostavno društvo s ograničenom odgovornošću za usluge

OIB vjerovnika
02748447494

Adresa / sjedište vjerovnika
Mletačka 12, 52100 Pula

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

IVO RADIĆ, član uprave

Datum i mjesto

4.8.2020. Pula

Potpis vjerovnika

ŠETNJIĆA d.o.o.
Pula, Mletačko 12
OIB: 02748447494

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaz da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

29.12.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika

TGI, društvo s ograničenom odgovornošću za građevinarstvo, inženjering i poslovanje
nekretninama

OIB vjerovnika
55904075513

Adresa / sjedište vjerovnika
Mletačka 12, 52100 Pula

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

FRANKO GRUBIŠIĆ, direktor

Datum i mjesto

6.08.2020. Pula

Potpis vjerovnika

TGI

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac II.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

3.11.2010

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
ZAGREBINSPEKT d.o.o. za kontrolu i inženjering

OIB vjerovnika
82752153530

Adresa / sjedište vjerovnika
Draškovićeva 29, 10000 Zagreb

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

MARIJAN MATOČEC, direktor

Datum i mjesto

3.11.2010. Zagreb

Potpis vjerovnika

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika

PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika

52899236909

Adresa / sjedište dužnika

Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

3.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika

VRATNICA J.G. jednostavno društvo s ograničenom odgovornošću za usluge

OIB vjerovnika

77936175513

Adresa / sjedište vjerovnika

Dalmatinova 4, 52100 Pula

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

IVO RADIĆ, član uprave

Datum i mjesto

7.8.2020, Pula

Potpis vjerovnika

Vratnica J.G. j.d.o.o.
Pula, Dalmatinova 4
OIB: 77936175513

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac II,
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrdanska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja na koji se glasa: 03.08.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
DEAN TRAVALJA, ETIEN UGOST.OBRT

OIB vjerovnika
90382591202

Adresa / sjedište vjerovnika
ULICA 43. ISTARSKE DIVIZIJE 30, 52100 PULA

Glasam (zaokružiti) ☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

DEAN TRAVALJA, vlasnik

Datum i mjesto

Potpis vjerovnika

7.08.2020. Pula

ETIEN
UGOST.OBRT
ul. Dean Travolja 30
PULA, Mestinska 19C
OIB: 90382591202

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja ovlaštenje potpisnika (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac 11.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtlarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasuje:

5.8.2020.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika
MUNIDAKOMERC društvo s ograničenom odgovornošću za unutarnju i vanjsku trgovinu

OIB vjerovnika
20160562981

Adresa / sjedište vjerovnika
Munida 90, 52203 Medulin

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svojstvo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

ALDO BENUSSI, direktor

Datum i mjesto

28.07.2020, PULA

Potpis vjerovnika

NAPOMENA: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaza da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

Obrazac II.
OBRAZAC ZA GLASOVANJE

Ime i prezime / tvrtka ili naziv dužnika
PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.

OIB dužnika
52899236909

Adresa / sjedište dužnika
Vrtilarska 6, 52100 Pula

Datum objave plana restrukturiranja za koji se glasa:

03.07.2022.

Ime i prezime / tvrtka ili naziv vjerovnika

ULJANIK Standard, ugostiteljstvo, sportske djelatnosti, trgovina, turistička agencija i stambeni poslovi, društvo s ograničenom odgovornošću

OIB vjerovnika
76215244096

Adresa / sjedište vjerovnika
Flacinova 1, 52100 Pula

Glasam (zaokružiti)

☒ ZA ☐ PROTIV

Ime i prezime, svrstivo potpisnika (čitko popuniti štampanim slovima)

KAZIMIR PAVLETIĆ, direktor

Datum i mjesto

Potpis vjerovnika

03.07.2022.

ULJANIK Standard d.o.o.
Pula, Pula-Šibenik cesta 4

NAPOМЕНА: Ako je vjerovnik pravna osoba, uz obrazac se dostavlja dokaz da je obrazac potpisala ovlaštena osoba (članak 58. stavak 1. Stečajnog zakona).

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINACIJA

Samostalni sektor za drugostupanjski upravni
postupak

KLASA: UP/II-471-02/18-01/171
URBROJ: 513-04-20-3
Zagreb, 24. siječnja 2020.

H-7-012

09.03.2020.

Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, povodom žalbe Pranjic montaža d.o.o., Pula, Vrtlarška 6, OIB: 52899236909, zastupanog po Puh Aleksandru odvjetniku iz Pule, izjavljene protiv rješenja Ministarstva financija - Porezne uprave, Područnog ureda Pazin, KLASA: UP/I-471-02/16-01/172, URBROJ: 513-07-18-01-18-08 od 22.02.2018. godine, u postupku poreznog nadzora, temeljem odredbi članka 183. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, broj 115/16 i 106/18) i članka 36. Uredbe o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva financija („Narodne novine“ broj 54/17, 26/18 i 79/19), donosi

RJEŠENJE

Žalba se odbija.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem žalitelju su utvrđene porezne obveze poreza i prireza na dohodak od kapitala i poreza na dobit te su mu obračunane zatezne kamate zbog nepravodobno plaćenog poreza i prireza, a sve za razdoblja i u iznosima pojedinačno navedenim u točkama izreke rješenja. Nadalje, žalitelju se između ostalog nalaže uplata utvrđenih poreznih obveza, kamata i daljnjih kamata te provođenje odgovarajuća knjiženja u poslovnim knjigama, odnosno da izvrši promjene temeljnog kapitala sukladno posebnim propisima.

Na navedeno rješenje žalitelj je pravovremeno uložio žalbu zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede postupka koja su od utjecaja na rješavanje stvari jer je izreka pobijanog rješenja nejasna i u proturječnosti s obrazloženjem te pogrešne primjene pravnog propisa na temelju kojeg je riješena stvar.

U žalbi žalitelj navodi da pobijano rješenje uslijed evidentnih manjkavosti, ne može ni činjenično ni pravno egzistirati, a sve s obzirom da prvostupanjsko tijelo nije prihvatilo navode žalitelja iz prigovora na zapisnik od 30. lipnja 2017. godine. Smatra da su navodi prvostupanjskog tijela u obrazloženju pobijanog rješenja paušalni i bez valjane pravne osnove, stoga je izreka pobijanog rješenja nejasna i u proturječnosti s obrazloženjem.

Smatra da prvostupanjsko tijelo tijekom provođenja upravnog postupka i nadzora ispravnosti obračunavanja i uplaćivanja počinilo bitnu povredu postupka koja je od utjecaja na rješavanje stvari i da je ista učinjena njegovu štetu.

Navodi da prvostupanijsko tijelo u provođenju nadzora, a na osnovu njega, donošenjem pobijanog rješenja, u koje obuhvaća razdoblje od 01. siječnja 2014. godine pa nadalje, nije ispravno obračunalo porez na dohodak od kapitala te je postupalo protivno rokovima iz čl. 117. st. 2. Općeg poreznog zakona, (st. 2. -Porezni nadzor se može obavljati u roku od tri godine od početka tijeka zastare prava na utvrđivanje porezne obveze.).

Ponavlja da je u porezni nadzor uključen i kapital koji je ostvaren tijekom 2013. godine te je i za to razdoblje obračunat porez na dohodak od kapitala, iako 2013. godina nije bila predmetom nadzora. Smatra da prvostupanijsko tijelo nije imalo ovlaštenja niti nalog vršiti nadzor nad poslovnim rezultatima iz 2013., te nije postojalo niti zakonsko uporište, odnosno dopuštenje za provođenje nadzora nad podacima iz 2013. godine.

Ukazuje na činjenicu da je pozajmica društva isplaćena tijekom 2013. godine je u cijelosti vraćena u razdoblju od 2014. do 2017. godine, zajedno s pripadajućim kamatama.

Smatra da je takvim postupanjem prvostupanijsko tijelo izašlo iz okvira zakazanog i određenog poreznog nadzora, provelo ga u rokovima koje sam OPZ-e smatra nedopustivim za postupanje te je na taj način donijelo svoje zaključke uz bitne povrede postupka koja su izravno utjecale na rješavanje stvari u konkretnom predmetu.

Nadalje, žalitelj osporava utvrđenja i zaključke prvostupanijskog tijela u odnosu na ispravnost obračunavanja i uplaćivanja poreza na dobit za 2014. godinu.

Prigovara zaključku poreznog tijela da je žalitelj izvršio povećanje temeljnog kapitala s isključivim ciljem utaje poreza ili izbjegavanja plaćanja poreza. Suprotno utvrđenju prvostupanijskog tijela, žalitelj navodi da je u svem radu, prilikom reinvestiranja dobiti za poslovnu 2014. godinu, postupao u dobroj vjeri primjenjujući odredbe Zakona o porezu na dobitak (NN 177/04-22/12), koji je tada bio na snazi, te je i 31. ožujka 2015. godine, uz financijska izvješća za poslovnu 2014. godinu, donio Odluku da će dobit iz 2014. godine u iznosu od 2.367.556 kn knjižiti kao zadržanu dobit. Navedena Odluka je već dostavljena u spis uz prigovor žalitelja na zapisnik o obavljenom poreznom nadzoru, od 19. srpnja 2017. godine. Takvo postupanje žalitelja je dopušteno i na zakonu zasnovano te prvostupanijsko tijelo nije utvrdilo i podastriilo nikakve dokaze na okolnost da je žalitelj postupao s isključivim ciljem utaje poreza ili izbjegavanja plaćanja poreza.

Ono što žalitelj, uz sve dosad navedeno, vidi spornim i nepravilnim u zaključcima prvostupanijskog tijela je činjenica da je tu zadržanu dobit prvostupanijsko tijelo uzelo kao osnovicu za obračun poreza na dobit (20%) te poreza i prireza na obračun dohotka od kamata (12 % i 7,5 %) kao isplaćene dobiti. Smatra da je prvostupanijsko tijelo moralo izostaviti taj iznos iz obračuna po pobijanom rješenju, jer žalitelj sukladno Pravilniku o porezu na dobit (NN br. 61/21) nije naknadno smanjio temeljni kapital koji je povećan reinvestiranim dobitkom i nije povećao druge stavke kapitala i rezervi koje u budućim poreznim razdobljima omogućavaju isplatu dobitka.

Obzirom na navedeno, ukazuje da je prvostupanijsko tijelo pogrešno utvrdilo činjenično stanje te na tako utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenilo pravni propis na temelju kojeg je riješena stvar.

Nadalje, navodi da je porezno tijelo propustilo uzeti u obzir činjenicu da je se u dokumentaciji koju je žalitelj dostavio sudu, nalazi i revizijsko izvješće o obavljenoj reviziji u kojem revizori potvrđuju da je u godišnjem izvješću dano pozitivno mišljenje te da je odluka o povećanju temeljnog kapitala u skladu s zakonskim odredbama, zbog čega bi zaključci iz pobijanog

rješenja definitivno bili drugačiji. Nadalje, ukazuje da je tijekom poslovnih godina 2015. i 2016. zadržao postojeća radna mjesta, što je i bio jedan od uvjeta u primjeni tada važećih Zakona i Pravilnika o porezu na dobit.

Razvidnim smatra da je žalitelj poslovao u skladu sa zakonskim propisima, da nije počinio povrede zakona koje mu prvostupanijsko tijelo stavlja na teret te da postupci koje je poduzeo, pritom posebno mislimo na pozajmice dane osnivaču društva kao zajmoprimcu, nisu dane s ciljem izbjegavanja obveza.

Navodi da sve pozajmice se temelje na zakonu dopuštenim ugovorima, koji sadržavaju sve propisane elemente, na dane pozajmice su ugovorene i obračunate kamate (što je povećavalo prihod i veću osnovicu za izračun porezu), rok za povrat pozajmice je ili ispoštivan ili je anexima ugovarano produljenje roka vraćanja, te je dio pozajmica vraćen žalitelju.

Navodi da ne odgovara istini da je iz ponašanja Miroslava Pranjića, osnivača žalitelja vidljivo da isti nema namjere vratiti pozajmljeni novac, a da žalitelj - zajmodavac ne poduzima mjere radi osiguravanja zajma. Takvi navodi prvostupanijskog tijela nemaju valjanu osnovu na temelju koje se može izvesti takav zaključak.

Žalitelj ukazuje na primjer jednog od poslovnih partnera žalitelja (Uljaniku brodogradilište d.d.) koji ima dugovanje prema žalitelju i koji zbog svoje situacije nije podmirivao obveze prema njemu.

Žalitelj je mišljenja da je u provedenom postupku prvostupanijsko tijelo miješalo dvije stvari, a to su davanje pozajmice (za koje je prvostupanijsko tijelo neosnovano zaključilo da su davani bez namjere da se vrate) i reinvestiranu vrijednost (za koju je prvostupanijsko tijelo neosnovano odbilo prihvatiti kao zakonito postupanje).

Zaključno navodi da nije postupao s namjerom da utaji ili prikrije obvezu plaćanja poreza, te smatra da tijekom postupka nije dokazano da je postupao s namjerom da izbjegne obvezu plaćanja poreza.

Predlaže da drugostupanijsko tijelo pobijano rješenje poništi i samo riješi stvar, a podredno da pobijano rješenje poništi i dostavi predmet na ponovno rješavanje prvostupanijskom tijelu.

Žalba nije osnovana.

Prvostupanijsko porezno tijelo kod žalitelja je obavilo porezni nadzor o čemu je sastavljen Zapisnik, Klasa: UP/I-471-02/16-01/172, Ur.broj: 513-07-28-01-17-06 od 30. lipnja 2015. godine u kojemu su utvrđene nezakonitosti zbog kojih je naloženo kao u izreci rješenja. Na navedeni zapisnik žalitelj je u za to ostavljenom zakonom propisanom roku podnio prigovor kojeg je prvostupanijsko tijelo djelomično uvažio i to u djelu koji se odnosi na obračun kamata o čemu je sastavljen dopunski zapisnik klasa: UP/I-471-02/17-01/172, Ur.br.: 513-07-18-18-08 od 21. veljače 2018. god., te je dana 22.02.2018. godine doneseno pobijano porezno rješenje, a na koje je žalitelj pravovremeno izjavio ovopredmetnu žalbu.

Navode žalitelja kojim se prigovara nadzorom utvrđenoj obvezi poreza i prireza porezu na dohodak od kapitala za nadzirana porezna razdoblja, ovo tijelo nalazi ne osnovanim.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja, zapisnika i ostalih podataka spisa predmeta proizlazi prvostupanijsko utvrđenje po kojemu je za 2014. god. temeljem sklopljenih ugovora o kratkoročnoj pozajmici između davatelja pozajmice žalitelja (Pranjić montaža d.o.o.) i

primatelja pozajmice (osnivača društva i jedinog člana uprave društva Pranjčić montaža d.o.o.) Pranjčić Miroslavu ukupno u 2013. godini žalitelj pozajmio primatelju pozajmica - članu uprave Pranjčić Miroslavu iznos od 1.104.608,05 kuna, od čega je tijekom 2013. godine primatelj pozajmica ukupno vratio iznos od 229.790,45 kuna. Potraživanje za dane pozajmice na dan 01. siječnja 2014. godine je iznosilo 874.817,60 kuna. Sklopljenim aneksom ugovora o kratkoročnim pozajmicama rok povrata pozajmica produžen je do 31. prosinca 2014. godine. U odredbama sklopljenog aneksa ugovora o kratkoročnim pozajmicama je utvrđeno da su davatelj pozajmice i korisnik pozajmice suglasni da vrijednost pozajmica na dan 31. prosinca 2013. godine iznosi 874.817,60 kuna temeljem pojedinačnih ugovora o kratkoročnim pozajmicama sklopljenih u razdoblju od 31.03.-31.12.2013. god. te da će se na ugovoreni iznos obračunavati kamata u visini od 3%. U 2014. godini ukupno je porezni obveznik pozajmio primatelju pozajmica - članu uprave Pranjčić Miroslavu iznos od 2.313.480,00 kuna, dok je tijekom 2014. godine primatelj pozajmica ukupno vratio iznos od 104.046,48 kuna. Potraživanje za dane pozajmice prema primatelju pozajmica je na dan 31. prosinca 2014. godine iznosilo 3.176.778,65 kuna (potraživanje za dane pozajmice na dan 31.12.2013. god. u iznosu od 874.817,60 kuna + potraživanje za dane pozajmice na dan 31.12.2014. god. u iznosu od 2.313.480,00 kuna + obračunate kamate na dane pozajmice u iznosu od 104.046,48 kn). Sklopljenim aneksom ugovora o kratkoročnim pozajmicama na dan 31. prosinca 2014. godine rok povrata danih pozajmica primatelju pozajmica tijekom 2014. godine koje nisu vraćene do dana 31. prosinca 2014. godine u iznosu od 2.406.007,53 kuna u koji je iznos uključen i obračunati iznos kamata od 3% na dane pozajmice od 92.527,53 kuna je produžen na 31. prosinca 2015. godine. Navedenim sklopljenim aneksom ugovora određeno je da će se na pozajmicu u iznosu od 2.406.007,53 kuna obračunavati kamata u visini od 3%.

Nadalje, nadzorom je utvrđeno da je za 2015. godinu potraživanje žalitelja za dane kratkoročne pozajmice članu uprave društva Pranjčić Miroslavu na dan 01.01.2015. godine iznosilo 3.176.778,65 kuna. U odredbama sklopljenih ugovora o danim kratkoročnim pozajmicama je navedeno da se pozajmice daju korisniku na rok od 1-365 dana, kamata će se obračunavati u visini od 3% te da je za slučaj spora nadležan Općinski sud u Puli. Sklopljeni ugovori na dan 01.10.2015. i 01.12.2015. god. osim navedenoga sadrže da se davatelj pozajmice obvezuje ugovoreni iznos dati primatelju pozajmice tijekom mjeseca listopada i mjeseca prosinca 2015. godine. Utvrđeno je da je tijekom poslovne 2015. godine na analitičkom računu 1560 iskazano danih kratkoročnih pozajmica u ukupnom iznosu od 1.532.400,00 kuna po sklopljenim ugovorima pojedinačno iskazanih u tabelarnom prikazu na str. 8 rješenja, odnosno da je na računu 1560-dane pozajmice vlasniku iskazano da je tijekom 2015. godine primatelj pozajmice (član uprave društva - Pranjčić Miroslav) ukupno vratio pozajmica u iznosu od 488.178,65 kuna (tabela br. 3).

Od ukupno iskazanog iznosa vraćenih pozajmica na provedenu kompenzaciju između žalitelja i primatelja pozajmica po osnovi potraživanja primatelja pozajmica za izvršena gotovinska plaćanja se odnosi iznos od 204.878,65 kuna računa. Potraživanja primatelja pozajmica za izvršena plaćanja računa u gotovini su iskazana na računu 2631-obveze za troškove plaćene gotovinom.

Na dan 31. prosinca 2015. godine potraživanje za dane pozajmice članu uprave društva Pranjčić Miroslavu je iznosilo 4.347.630,00 kuna u koji je uključena i obračunata ugovorena kamata u iznosu od 126.630,00 kuna.

Sa danom 31. prosinca 2015. godine žalitelj i primatelj pozajmica sklopili su Ugovor o pozajmici-produženje kojime je ugovoreno da se davatelj pozajmice obvezuje dati primatelju pozajmice 4.221.000,00 kuna što je saldo pozajmica na dan 31.12.15. Davatelj pozajmice daje pozajmicu primatelju pozajmice na rok od 12 mjeseci. Kamata na pozajmicu je ugovorena u

visini od 3% godišnje. U sklopljenom aneksu na dan 31.12.2015. godine ugovoreni iznos od 4.221.000,00 kuna, koji je u ugovoru opisan da se odnosi na saldo pozajmica na dan 31.12.2015. god. je umanjen za obračunate godišnje kamate u iznosu od 126.630,00 kuna i ne predstavlja stvarni iznos salda potraživanja danih pozajmica.

Nadalje, nadzorom je utvrđeno da je za razdoblje 01.01.- 20.12.2016. god. na analitičkom računu 1560 iskazano na ime danih kratkoročnih pozajmica članu uprave društva Pranjić Miroslavu iznos od 1.614.697,00 kuna, dok je za navedeno razdoblje član uprave društva Pranjić Miroslav vratio iznos od 206.383,65 kuna koje je na računu opisano kao povrat pozajmice-polog u blagajnu ili kao kompenzacija sa potraživanjem od strane Pranjić M. za plaćene gotovinske račune društva iskazanih na analitičkom računu 2631-obveze za plaćene troškove gotovinom (tabela br. 4).

Iz navedenog ponašanja zajmoprimatelja je vidljivo da isti nema namjere vratiti pozajmljeni novac, što je vidljivo i po novčanom iznosu kojega zajmoprimatelj duguje na dan 20. prosinca 2016. godine u iznosu od 5.775.943,35 kuna te ne postupanja žalitelja-zajmodavca da naplati ranije ugovorene pozajmice koje aneksima ugovora produžava rok povrata novca, a ne osigurava naplatu već pozajmljenog novca.

U svezi sa izvršenim uvidom u iskazana potraživanja na analitičkom računu 1560-dane pozajmice vlasniku i priloženu dokumentaciju za provedena knjiženja na navedenom računu, provedenim nadzorom je utvrđeno da je na dan 20.12.2016. god. ukupno potraživanje društva za dane pozajmice članu uprave društva Pranjić Miroslavu iznosilo 5.755.943,35 kuna, od čega se 219.157,53 kuna odnosi na iznos ugovorenih obračunatih kamata koje su uvećale potraživanje. Iz tabele br. 5. razvidnim je učinjeno da žalitelj od svog osnivanja daje pozajmice vlasniku i članu uprave društva Pranjić Miroslavu, koji je ujedno i zaposlenik društva. Početno stanje na kontu 1560- potraživanje za dane pozajmice vlasniku na dan 01.01.2014. g. iznosi 874.817,60 kn. Tijekom 2014., 2015. i do 20.12.2016.g. vlasniku društva je isplaćeno ukupno 5.460.577,00 kn kratkoročnih pozajmica, u istom razdoblju raznim kompenzacijama vraćeno je 798.608,78 kn. Kratkoročni zajmovi sukladno sklopljenim ugovorima dospijevaju s rokom povrata unutar 1 godine. Vlasnik društva nije vraćao pozajmice u ugovorenim rokovima, nego je žalitelj sklapanjem novih anexa ugovora povećavao svoje potraživanje za dane pozajmice od vlasnika društva, koje na dan 20.12.2016.g. iznosi 5.775.943,35 kn, od čega 219.157,53 kuna se odnosi na iznos ugovorenih obračunatih kamata.

Nadalje, utvrđeno je da je žalitelj na analitičkim računima bruto bilance 9360-dobit tekuće godine i 9300-zadržana dobit iskazao dobit i to: za 2013. godinu u iznosu od 784.217,36 kuna, za 2014. godinu u iznosu od 2.367.555,56 kuna te za 2015. godinu u iznosu od 1.193.347,17 kuna, tj. stanje na dan 20.12.2016.g. iznosi 4.345.120,09 kn.

Dakle, u razdoblju od osnivanja društva u 2013. godini do dana obavljenog nadzora žalitelj je u svojstvu zajmodavca pozajmljivao novac zajmoprimecu koji je jedini osnivač i član uprave društva zajmodavca. Ugovorene odredbe u sklopljenim ugovorima i aneksima ugovora te iznosi danih pozajmica zajmoprimatelju u razdoblju od tri godine koji je ujedno i jedini osnivač i član uprave društva su ugovoreni na način na koji porezni obveznik ne bi sklopio sa drugom osobom. Ugovori o pozajmicama su sklopljeni na rok vraćanja pozajmljenog novca do godine dana, bez obveze zajmoprimatelja da osigura garanciju kako će pozajmljena novčana sredstva i vratiti. Po isteku ugovorenog roka vraćanja pozajmljenog novca, porezni obveznik-zajmodavac je na zadnji dan poslovnih godina (31. prosinca 2013. godine, 31. prosinca 2014. godine i 31. prosinca 2015. godine) za iznos ukupno nevraćenog novčanog

potraživanja na zadnji dan u godini, sklapao anekse ugovora o kratkoročnim pozajmicama kojima je produžavao rok vraćanja na daljnji rok povrata od 12 mjeseci.

Iz navedenog ponašanja zajmoprimatelja je vidljivo da isti nema namjere vratiti pozajmljeni novac, što je vidljivo i po novčanom iznosu kojega zajmoprimatelj duguje na dan 20. prosinca 2016. godine od 5.775.943,35 kuna te ne postupanja žalitelj-zajmodavca da naplati ranije ugovorene pozajmice koje aneksima ugovora produžava rok povrata novca, a ne osigurava naplatu već pozajmljenog novca.

Člankom 502. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15) je propisano da ako se pokaže da su materijalne prilike zajmoprimeca takve da je neizvjesno hoće li biti u stanju vratiti zajam, zajmodavac može odbiti predaju ugovorenih stvari, ako u vrijeme sklapanja ugovora nije to znao te ako se pogoršanje zajmoprimećevih materijalnih prilika dogodilo nakon sklapanja ugovora. Ali on je dužan ispuniti svoju obvezu ako mu zajmoprimac ili tko drugi za njega dađe dovoljno osiguranje.

Člankom 41. st. 3. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ br. 147/08-44/16) je propisano da će ugovori i poslovni odnosi između povezanih osoba porezno biti priznati samo onda ako i druge osobe koje nisu u takvom međusobnom odnosu pod istim ili sličnim okolnostima utvrdile takve ugovorne uvjete ili uspostavile takve poslovne odnose.

Člankom 11. Općeg poreznog zakona je propisano da ako se prividnim pravnim poslom prikriva neki drugi pravni posao, tada je osnova za utvrđivanje porezne obveze prikriveni pravni posao.

Dakle, iz navedenoga je utvrđeno da je žalitelj sklopio prividni pravni posao sa primateljem pozajmica (Pranjić Miroslavom) koji je ujedno osnivač i odgovorna osoba društva, iz razloga što je kroz isplate kratkoročnih pozajmica vlasniku društva ustvari isplaćivao ostvarenu zadržanu dobit društva za 2013. god., 2014. god. i 2015. godinu, te na taj način izbjegao obračunavanje i plaćanje obveze poreza na dohodak od kapitala, koja nastaje u trenutku isplate zadržane dobiti.

Isplata zadržane dobiti u nadziranim godinama izvršena je djelom i putem isplata predujma dobiti za tekuću godinu, sukladno članku 35.a Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine br. 95/05-1/17), kako slijedi:

- u 2014. godini isplatio je neto zadržanu dobiti društva iz 2013. godine u iznosu od 784.217,36 kuna i predujam dobiti za 2014. godinu u iznosu od 1.529.262,64 kuna, koja predstavlja razliku između ukupno iskazanog iznosa isplaćenih pozajmica u iznosu od 2.313.480,00 kuna i iznosa iskazane isplaćene zadržane dobiti za 2013. godinu;
- u 2015. godini isplatio je razliku neto zadržane dobiti društva iz 2014. godine u iznosu od 838.292,92 kuna (zadržana dobit društva za 2014. godinu u iznosu od 2.367.555,56 kuna umanjena za isplaćeni predujam dobiti u 2014. god. od 1.529.262,64 kuna) i isplata predujma dobiti iz 2015. godine u iznosu od 694.107,08 kuna a odnosi se na razliku između ukupno iskazane isplate pozajmica u 2015. godini u iznosu od 1.532.400,00 kuna i iznosa isplaćene razlike zadržane dobiti iz 2014. godine;
- u 2016. godini isplatio razliku manje isplaćene zadržane dobiti iz 2015. godine u iznosu od 499.240,09 kuna (zadržana dobit za 2015. godinu u iznosu od 1.193.347,17 kn umanjena za isplaćeni predujam dobiti 2015. god. u iznosu od 694.107,08 kn).

Za razliku od 1.115.457,00 kn isplaćenu u 2016.g. (1.614.697,00 kn -499.240,09 kn) porezno tijelo je prihvatilo da se radi o pozajmici danoj vlasniku, budući je razdoblje nadzora poreza

na dohodak do 20.12.2016.g., da poslovna 2016. godina još nije zaključena te nije utvrđena dobit razdoblja.

Stoga je nadzorom utvrđen početni saldo na dan 01.01.2014.g. na konto kartici 1560-dane pozajmice vlasniku društva u iznosu od 874.817,60 kn, vraćene pozajmice u nadziranom razdoblju u iznosu od 798.608,78 kn te da je društvo tijekom 2016.g. dalo vlasniku društva nove pozajmice u iznosu od 1.115.457,00 kn, iz čega proizlazi dugovni saldo na dan 20.12.2016.g. u iznosu od 1.227.665,80 kn ($874.817,60 - 798.608,78 + 1.115.457,00$).

Kako je provedenim nadzorom utvrđeno da je žalitelj isplatio jedinom članu i odgovornoj osobi društva neto zadržanu dobit društva za navedene godine, u svezi utvrđivanja brutto osnovice za oporezivanje porezom na dohodak od kapitala primijenjeni su koeficijenti preračunavanja neto svote u bruto svotu:

- za razdoblje od 01.01.2014.-31.12.2015. god. kada je stopa prireza poreza na dohodak za grad Pulu iznosila 7,5% i to od 1,148106 i koeficijent od 1,155268 za razdoblje od 01.01.2015. god. na dalje, kada je stopa prireza poreza na dohodak propisana po stopi od 12,00%. Porez na dohodak od kapitala je obračunat po stopi od 12% na tako izvedenu bruto osnovicu, sukladno članku 51. st. 4. Zakona o porezu na dohodak.

Dakle, utvrđena je slijedeća osnovica za obračun poreza na dohodak od kapitala za razdoblje nadzora (za 2014. god. u iznosu od 2.656.120,65 kn, za 2015. godinu u iznosu od 1.759.357,63 kn, za 2016. godinu u iznosu od 576.756,10 kn) te obveza obračuna i uplate poreza na dohodak od kapitala za 2014. godinu u iznosu od 318.734,43 kn, za 2015. godinu u iznosu od 211.122,91 kn te za 2016. godinu u iznosu od 69.210,73 kn:

Na tako utvrđenu obvezu poreza na dohodak od kapitala za 2014. godinu, 2015. godinu i 2016. godinu, sukladno odredbama članka 2. i 3. Odluke o prirezu poreza na dohodak za grad Pulu (Narodne novine br. 87/01) i izmjenom odredbi članka 3. Odluke o prirezu poreza na dohodak za grad Pulu (Narodne novine br. 151/14), obračunata je obveza prireza na porez na dohodak: za 2014. godinu po stopi od 7,5% u iznosu od 23.905,08 kuna, za 2015. godinu u iznosu od 15.834,21 kuna po stopi od 7,5% te za 2016. godinu u iznosu od 8.305,28 kuna po stopi od 12%.

U svezi navedenoga, provedenim nadzorom utvrđeno je da je žalitelj manje obračunao i uplatio poreza i prireza na dohodak od kapitala na isplaćenu zadržanu dobit društva za 2014. godinu u iznosu od 342.639,51 kn, za 2015. godinu u iznosu od 226.957,12 kn te za 2016. godinu u iznosu od 77.516,01 kn.

Sukladno odredbi članka 51. st. 4. Zakona o porezu na dohodak predmetne obveze dospijevaju na naplatu danom isplate.

Neobračunavanjem i neplaćanjem poreza na dohodak od kapitala porezni obveznik je povrijedio odredbe članka 30. st. 1., 2. i 11. i članka 51. st. 4. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine", broj 177/04 do 136/15).

Porezna stopa iz točke 1.1.(2.) propisana je člankom 51. stavak 4. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" br. 177/04 do 136/15).

Člankom 5. Odluke o prirezu na porez na dohodak Grada Pule ("Narodne novine" br. 87/01) je propisano da se prirez porezu na dohodak za razdoblje do 31. prosinca 2014. godine plaća po stopi od 7,5% na ukupan iznos obračunatog poreza na dohodak.

Člankom 3. Odluke o prirezu na porez na dohodak Grada Pule ("Narodne novine" br. 151/14) je propisano da se prirez porezu na dohodak od 01. siječnja 2015. godine plaća po stopi od 12% na ukupan iznos obračunatog poreza na dohodak.

Na nadzorom utvrđene osnovice poreza na dohodak od kapitala iz točke 1.1.(1.) za razdoblja: od 01. siječnja do 31. prosinca 2014. godine u iznosu od 2.656.120,26 kuna, od 01. siječnja do 31. prosinca 2015. godine u iznosu od 1.759.357,63 kuna, od 01. siječnja 2016. godine do 20. prosinca 2016. godine u iznosu od 576.756,10 kuna, primjenom porezne stope iz točke 1.1.(2.) poreza na dohodak od 12% i stope prireza poreza na dohodak od 7,5% te stope poreza na dohodak od 12% i stope prireza poreza na dohodak od 12% za razdoblje od 01. siječnja 2016. god. do 20. prosinca 2016. godine, Zapisnikom o poreznom nadzoru Klasa: UP/I-471 - 02/16-01/172, Ur.broj: 513-07-2801-17-06 od 30. lipnja 2017. godine i dopunom Zapisnika Klasa: UP/I-471 - 02/16-01/172, Ur.broj: 513-07-18-18-08 od 21. veljače 2018. god., utvrđena je porezna obveza iz točke 1.1.(3). za razdoblje 2014. godinu u iznosu od 342.639,51 kuna, za 2015. godinu u iznosu od 226.957,12 kuna i za razd. od 01.01.-20.12.2016. god. u iznosu od 77.516,01 kuna ili sveukupno 647.112,64 kuna.

Na manje iskazanu i uplaćenu poreznu obvezu poreza na dohodak od kapitala, obračunata je zatezna kamata: za 2014. godinu u iznosu od 92.284,32 kuna za razdoblje od 31. prosinca 2014. godine do 21. veljače 2018. godine, za 2015. godinu u iznosu od 37.540,53 kuna za razdoblje od 31. prosinca 2015. god. do 21. veljače 2018. godine, za 2016. godinu u iznosu od 6.830,97 kuna za razdoblje od 20. prosinca 2016. god. do 21. veljače 2018. god., sukladno odredbama članka 21. stavak 1. točka 2. i članka 130. stavak 7. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, br. 115/16), Zakona o kamatama („Narodne novine“, broj 94/04, 35/05), članka 29. Zakona o obaveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15) i Odluke o kamatnim stopama, diskontnoj (eskontnoj) stopi i naknadama Hrvatske Narodne Banke („Narodne novine“ broj 115/15, 94/17).

Slijedom svega navedenog, a imajući u vidu ovdje mjerodavne odredbe Zakona o porezu na dohodak kojima se propisuje što se sve smatra primicima oporezivim porezom na dohodak od kapitala, ovo tijelo je stajališta da se od strane žalitelja isplaćene pozajmice Pranjčić Miroslavu koji je ujedno osnivač i odgovorna osoba žalitelja predstavljaju isplatu ostvarene zadržane dobiti za nadzirana porezna razdoblja, a što čini zakonski osnov za oporezivanje porezom i prirezom porezu na dohodak od kapitala.

Navode žalitelja kojim se prigovara nadzorom utvrđenoj obvezi poreza na dobit za 2014. god., ovo tijelo nalazi ne osnovanim.

Naime, iz obrazloženja pobijanog rješenja i zapisnika o obavljenom poreznom nadzoru proizlazi da je porezno tijelo kod žalitelja obavilo nadzor poreza na dobit za 2014. godinu.

Člankom 6. st. 1. točke 6. Zakona o porezu na dobit („Narodne novine“ br. 177/04-22/12) je propisano da se porezna osnovica iz članka 5. ovoga Zakona smanjuje za reinvestiranu dobit, osim ako nije ostvarena iz bankarskog odnosno financijskog nebankarskog sektora.

Člankom 6. stavkom 5. i 7. Zakona o porezu na dobit je propisano da reinvestirana dobit iz stavka 1. točke 6. ovoga članka je ostvarena dobit poreznog razdoblja kojom se u svrhu reinvestiranja i razvoja povećava temeljni kapital sukladno posebnim propisima. Pravo na smanjenje osnovice poreza na dobit iz stavka 1. točke 6. ovoga članka neće se primijeniti ako je razvidno da je povećanje temeljnog kapitala društva izvršeno s ciljem utaje poreza ili izbjegavanja plaćanja poreza.

Porezno tijelo u postupku nadzora kod žalitelja utvrdilo izvršenim pregledom dokumentacije, poslovnih knjiga i drugih isprava, da je isti manje utvrdio (1.) poreznu osnovicu poreza na dobit za 2014. godinu za 2.000.000,00 kuna i time je po (2.) stopi od 20% manje obračunao (3.) poreza na dobit u iznosu od 400.000,00 kuna, što zajedno (4.) s kamatama zbog nepravodobno plaćenog poreza na dobit do 21. veljače 2018. godine u iznosu od 91.821,10 kuna, ukupno iznosi 491.821,10 kuna.

Do povećanja osnovice došlo je iz slijedećih razloga:

Uvidom u poreznu prijavu poreza na dobit za 2014. godinu, utvrđeno je da je žalitelj u prijavi pod rednim brojem 28. -Reinvestirana dobit, iskazao iznos od 2.000.000,00 kuna.

Porezna olakšica za reinvestiranu dobit za 2014. god. utvrđuje se temeljem članka 6. st. 1. toč. 6. i st. 5. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine br. 177/04-22/12) (s tim da se izmjena propisa tijekom prosinca 2014.g. objavljena u Narodnim novinama broj 143/14, ne primjenjuje u postupku odobravanja porezne olakšice za reinvestiranu dobit u prijavi za 2014. god.).

Sukladno članku 6. stavku 1. točki 6. i stavku 5. Zakona o porezu na dobit, korištenje olakšice za reinvestiranu dobit mogu ostvariti porezni obveznici koji su u poreznom razdoblju ostvarili dobit prije uvećanja i umanjenja prema članku 5. stavku 1. Zakona, pod uvjetom da je dobit poreznog razdoblja za koje se podnosi prijava upotrebljena za povećanje temeljnog kapitala, da je u sudskom registru upisano povećanje temeljnog kapitala i da dobit nije ostvarena u bankarskom odnosno financijskom nebankarskom sektoru.

Člankom 12.a Pravilnika o porezu na dobit („Narodne novine“ broj 95/05 do 12/14) određeno je da porezni obveznik koji iskazuje umanjenje porezne osnovice za reinvestiranu dobit, najkasnije u roku od 6 mjeseci dostavlja dokaz da je u sudskom registru upisano povećanje temeljnog kapitala u visini reinvestirane dobiti. Također, porezni obveznik dostavlja Odluku o uporabi dobiti ostvarene u poreznom razdoblju za koju se podnosi prijava na dobit, uključivo i dobit koja se reinvestira te pregled stanja kapitala i rezervi nakon što je u sudskom registru proveden postupak povećanja temeljnog kapitala reinvestiranom dobiti. Uvidom u dosje žalitelja utvrđeno je da je isti sve navedeno dostavio poreznom tijelu u propisanom roku.

Dakle, iz navedenog je razvidno da je žalitelj zadovoljio formalne uvjete za korištenje porezne olakšice.

Porezna olakšica za reinvestiranu dobit propisana člankom 6. st. 1. toč. 6. Zakona o porezu na dobit, ima za cilj poticanje investicija i razvoj gospodarskog sektora, a koncipirana je na način da se dobit poreznog razdoblja oslobađa od oporezivanja ako se ta dobit iskoristi za povećanje temeljnog kapitala. Unosom dobiti u temeljni kapital, dobit ostaje trajno na raspolaganju društvu, a ne članu društva te se stoga stvara podloga za razvoj i investiranje.

Člankom 6. st. 1. toč. 6. i stavkom 5. Zakona o porezu na dobit je propisano da se porezna osnovica iz članka 5. Zakona smanjuje za reinvestiranu dobit, koja se odnosi na ostvarenu dobit poreznog razdoblja kojom se u svrhu investiranja i razvoja povećava temeljni kapital sukladno posebnim propisima. Člankom 6. st. 7. Zakona o porezu na dobit je propisano da pravo na smanjenje osnovice poreza na dobit iz stavka 1. toč. 6. ovoga članka neće se primijeniti ako je razvidno da je povećanje temeljnog kapitala društva izvršeno s ciljem utaje poreza ili izbjegavanja plaćanja poreza.

Stoga je u poreznom nadzoru u postupku utvrđivanja prava na korištenje porezne olakšice za investiranu dobit, obuhvaćeni su podaci koji mogu biti indikatori da je porezna olakšica korištena s ciljem utaje poreza ili izbjegavanja plaćanja poreza.

U svezi sa citiranim zakonskim odredbama, provedenim nadzorom je utvrđeno da žalitelj nije postupio po navedenim odredbama članka Zakona, koje propisuju da ostvarenu dobit poreznog razdoblja treba iskoristiti za povećanje temeljnog kapitala, već je žalitelj iskazanu ostvarenu dobit za 2014. godinu isplatio jedinom članu društva temeljem sklopljenog prividnog pravnog posla, što je opisano u obrazloženju Poreznog rješenja pod točkom 1.1. Izvršenom isplatom dobiti jedinom članu društva, društvo nije imalo na raspolaganju dobit koja je osnova za razvoj i investiranje.

Isto je utvrđeno izvršenim uvidom u financijska izvješća prethodnog poreznog razdoblja (porezni obveznik osnovan 23.01.2013.g.) i poreznog razdoblja nakon korištenja porezne olakšice da žalitelj nije bitno povećao dugotrajnu imovinu tj. nije investirao u svrhu razvoja društva.

Dakle, izvršenom skrivenom isplatom ostvarene dobiti za 2014. godinu, žalitelj je postupio protivno zakonskim normama i svrsi uvođenju porezne olakšice za reinvestiranu dobit, a to je poticanje investicija i razvoj društva. Time je žalitelj umanjio osnovicu poreza na dobit za porezno razdoblje 2014. godine suprotno pozitivnim zakonskim propisima i na taj način izbjegao plaćanje poreza na dobit.

U svezi sa navedenim, provedenim nadzorom je utvrđeno da žalitelj nema pravo na smanjenje osnovice poreza na dobit za porezno razdoblje 2014. godine temeljem reinvestirane dobiti, sukladno članku 6. st. 7. Zakona o porezu na dobit. Stoga žalitelj nije priznata porezna olakšica za reinvestiranu dobit iskazana na rednom broju 28. Obrasca Prijave poreza na dobit, u visini od 2.000.000,00 kn.

Provedenim nadzorom, žalitelj je povećana osnovica za oporezivanje poreza na dobit za 2014. godinu za iznos od 2.000.000,00 kn. na red. broju 36.- Dobit nakon povećanja i smanjenja Prijave poreza na dobit za 2014. godine.

Porezna stopa iz točke 1.2.(2.) propisana je člankom 28. Zakona o porezu na dobit ("Narodne novine" br. 177/04 do 50/16).

Na nadzorom utvrđenu osnovicu poreza na dobit u iznosu od 2.000.000,00 kuna iz točke 1.2. primjenom porezne stope iz točke 1.2.(2.) od 20%, Zapisnikom o poreznom nadzoru Klasa: UP/I- 471-02/16-01/172, Ur.broj: 513-07-28-01-17-06 od 30. lipnja 2017. godine i dopunom Zapisnika Klasa: UP/I-471 -02/16-01/172, Ur.broj: 513-07-18-18-08 od 21. veljače 2018. godine, utvrđena je porezna obveza iz točke 1.2.(3). u iznosu od 400.000,00 kuna,

Na manje iskazanu i uplaćenu poreznu obvezu poreza na dobit, obračunata je zatezna kamata u iznosu od 91.821,10 kuna za razdoblje od 01. svibnja 2015. godine do dana 21. veljače 2018. godine, sukladno odredbama članka 21. stavak 1. točka 2. i članka 130. stavak 7. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, br. 115/16), Zakona o kamatama („Narodne novine“, broj 94/04, 35/05), članka 29. Zakona o obaveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15) i Odluke o kamatnim stopama, diskontnoj (eskontnoj) stopi i naknadama Hrvatske Narodne Banke („Narodne novine“ broj 115/15, 94/17).

Slijedom svega navedenog, a imajući u vidu mjerodavne zakonske odredbe kojima se propisuju uvjeti za smanjenje porezne osnovice poreza na dobit za reinvestiranu dobit i na

koje se prvostupajnsko tijelo pravilno poziva u obrazloženju rješenja, ovo tijelo je stajališta da žalitelj, time što ostvarenu dobit tekućeg poreznog razdoblja nije iskoristio za povećanje temeljnog kapitala i u svrhu poticanja investicija i razvoja društva već je izvršio isplatu dobiti (kroz isplate pozajmica) Pranjic Miroslavu osnivaču i odgovornoj osobi žalitelja, nije kumulativno ispunio zakonske uvjete za korištenje olakšice za reinvestiranu dobit za 2014. godinu, zbog čega mu se s navedene osnove povećanje porezne osnovice poreza na dobit i razrezani porez nalazi pravilnim i na zakonu osnovanim.

Obzirom da su ostali žalbeni navodi (primjena članka 117. stavak 2. OPZ-a, prekoračenje nadzora korištenjem podataka iz 2013., prividni pravni posao, pozajmice, ...) identični navedima iz prigovora na zapisnik i da je prvostupajnsko tijelo na te navode postupajući sukladno članku 126. stavak 4. Općeg poreznog zakona, detaljno, iscrpno i pravilno odgovorilo u obrazloženju pobijanog rješenja, to se ovo tijelo priklanja već iznesenim prvostupajnskom razlozima odbijanja navoda i prihvata ih u cijelosti kao svoje, sukladno članku 120. stavak 3. Zakona o općem upravnom postupku, a zbog načela ekonomičnosti ne nalazi potrebu ponavljanja istih.

Razmatranjem podataka spisa predmeta ovo je tijelo ocijenilo da je prvostupajnsko tijelo pravilno provelo postupak nadzora, točno i potpuno utvrdilo činjenično stanje i na osnovu pozitivnih propisa žalitelju utvrdilo porezne obveze prema izreci osporavanog rješenja.

Na temelju utvrđenog i propisa članka 116. Zakona o općem upravnom postupku, u vezi s člankom 4. Općeg poreznog zakona, riješeno je kao u izreci.

Upravna pristojba po tarifnom broju 3. Tarife upravnih pristojbi uz Zakon o upravnim pristojbama naplaćena je i poništena.

UPUTA O PRAVNOM LJIEKU:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se protiv istog može pokrenuti upravni spor tužbom Upravnom sudu u Rijeci, Frazma Barčića 5, u roku 30 dana od dana prijema rješenja.

Dostaviti:

1. Ministarstvo financija - Porezna uprava
- Područni ured Pazin,
uz povrat spisa i dva primjerka rješenja
s tim da označeni primjerak uruči žalitelju,
po opunomoćeniku.
2. Pismohrana, ovdje.

NAČELNIK
SAMOSTALNOG SEKTORA

Nikola Biloglav, dipl. iur.

Broj: 17-7-122
Pula, 27. ožujka 2020.
I.V.

UPRAVNI SUD U RIJECI

RIJEKA

TUŽITELJ: PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o., Pula, Vrtlarška 6, OIB: 52899236909,
zastupana po Aleksandru Puhu, odvjetniku iz Pule, Leharova 1

TUŽENIK: MINISTARSTVO FINANCIJA REPUBLIKE HRVATSKE, Samostalni
sektor za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1

TUŽBA

s prijedlogom za odgodnim učinkom tužbe

radi utvrđenja ništavim
odnosno poništenja rješenja

I. U označenom upravnom sporu tužitelj je kao svog punomoćnika odabrao Aleksandra Puha, odvjetnika iz Pule, Leharova 1, pa molimo da ubuduće sva pismena, kao i druge obavijesti dostavljate na adresu punomoćnika.

DOKAZ: Punomoć u prilogu

II. Tužitelj, u otvorenom zakonskom roku, podnosi tužbu protiv sljedećih rješenja tuženika:

- Rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-471-02/18-01/171, Urbr. 513-04-20-3 od 24. siječnja 2020.

kojim je odbijena žalba tužitelja na:

27. 03. 2020

- Rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Pazin, Klasa: UP/I-471-02/16-01/172, Urbr.: 513-07-18-01-18-08 od 22. veljače 2018.,

DOKAZ: Preslik rješenja

III. Tuženik je predmetnim rješenjem od 24. siječnja 2020. neosnovano odbio žalbu tužitelja i potvrdio prvostupanjsko rješenje od 22. veljače 2018. kojim je utvrđeno da je tužitelj možebitno dužan platiti:

- iznos od 647.022,64 kn s osnova poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, zatezne kamate u iznosu od 136.655,82 kn obračunate do 21. veljače 2018., zatezne kamate na ova dva iznosa od 22. veljače 2018. do isplate navedenih iznosa;

- porez na dobit u iznosu od 400.000,00 kn, zatezne kamate na navedeni iznos u visini od 91.821,10 kn, te zatezne kamate na ova dva iznosa od 22. veljače 2018. do isplate,

- zatezne kamate poreza na dobit za razdoblje od 01. svibnja 2015. do 30. travnja 2016. u iznosu od 7.523,11 kn

- zatezne kamate na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak do dana 21. prosinca 2017. u iznosu od 672,01 kn,

Ukupan iznos s navedenih osnova, kako ga bez valjane pravne osnove utvrđuje prvostupanjsko tijelo, a bez osnove potvrđuje tuženik, je procjenjiv i iznosi 1.283.694,78 kn na koji iznos se još potražuju kamate

IV. Tužitelj prvenstveno ističe da podnosi tužbu iz svih zakonom dopuštenih razloga, te pobija rješenje tuženika u cijelosti.

V. Pobijano rješenje zahvaćeno je brojnim nezakonitostima u činjeničnom, procesnom i materijalno pravnom aspektu te se uopće ne može ispitati.

Tužitelj prvenstveno ističe da je prvostupanjski upravni postupak, što je vidljivo iz Zapisnika KLASA: UP/I-471-02/16-01/172, URBROJ: 513-07/28-01-17-06, od 30. lipnja 2017. (dalje u tekstu Zapisnik), obavljen u razdoblju od 10. travnja 2016. do 30. lipnja 2017.

Nadzor prema navodima Zapisnika, s prve stranice istog, „je obavljen na temelju članka 102. do 112. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 147/08, 18/11 i 78/12 i 136/12, 73/13, 26/15 i 44/16: dalje OPZ).“

Tužitelj smatra onda nespornim da je ovaj postupak započeo za vrijeme Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15 i 44/16; dalje OPZ/08).

Međutim, prvostupanjsko rješenje i ipobijano rješenje tuženika se donose na temelju članka 126. stavak 6. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ 115/16; dalje u tekstu OPZ/16), a što je vidljivo iz uvoda prvostupanjskog rješenja, zatim primjerice:

- stranice 14. prvostupanjskog rješenja gdje se navodi:

„sukladno odredbama članka 21. stavak 1. točka 2. i članak 130. stavak 7. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ 115/16)....“

- stranice 15. prvostupanjskog rješenja gdje se također navodi:

„sukladno odredbama članka 21. stavak 1. točka 2. i članak 130. stavak 7. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ 115/16)....“

OPZ/08 i OPZ/16 su zakoni na kojima se temelji postupanje tuženika, jer se istima, kako je to propisano člankom 1., navedenih zakona uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela koja primjenjuju propise o porezima i drugim javnim davanjima, ako posebnim zakonima o pojedinim vrstama poreza i drugim javnim davanjima nije uređeno drugačije i predstavlja zajedničku osnovu poreznog sustava.

Po prirodi stvari OPZ/16 stupio je na snagu poslije OPZ/08 te prema dobroj nomotehničkoj praksi OPZ/16, tada, a i sada, sadrži prijelazne i završne odredbe u Poglavlju IX.

U članku 197. stavak 1. OPZ/16, sadrži izričitu odredbu koja glasi:

„(1) Postupci pokrenuti do stupanja na snagu ovoga Zakona prema odredbama Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, br. 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15, i 44/16.), osim postupaka pokrenutih na temelju glave VIII. i IX. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, br. 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15, i 44/16., dovršit će se prema odredbama toga Zakona.“

Sudska praksa u odnosu na ovo pitanje temoraalnog važenja zakona je dugogodišnja i jasna.

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u rješenju Rev. 171/05-2 od 27. ožujka 2007. navodi:

„Naime, odredbom čl. 363. st. 2. Obiteljskog zakona propisano je da se danom primjene ovog zakona ne mijenjaju prava i dužnosti stečene po prijašnjim propisima. S iznjetog se ta odredba odnosi i na imovinu stečenu do dana primjene Obiteljskog zakona(stupio na snagu 01. srpanja 1999., što je u skladu s jednim od temeljnih načela pravnog poretka o zaštiti stečenih prava, a u slučaju da novi zakon te prava različito propisuje.“

„Zbog pogrešnog pravnog pristupa da se odredba čl. 253. st. 1. Obiteljskog zakona primjenjuje u svim sporovima pokrenutim nakon stupanja na snagu tog zakon, bez obzira da li je imovina u braku stečena po ranijim propisima ili tek nakon primjene tog zakona sudovi su propustili utvrditi da li je sporni stan stečen novcem kojeg su tužiteljica i revident stekli za vrijeme trajanja bračne zajednice, ili predstavlja posebnu imovinu jednoga od njih, te koliko je udio svakog od njih u stjecanju te imovine, a u svezi s time i koliki su njihovi suvlasnički omjeri u stjecanju priepornog stana.

Valjelo je stoga primjenom odredbe čl. 395. st. 2 Zakona o o pravičnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03) prihvatiti reviziju, ukinuti obje nižestupanjske presude i vratiti predmet sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.“

U odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-1344/2014 od 11. srpnja 2017. se navodi:

„6. Provodeći sudsku kontrolu zakonitosti pojedinačnih upravnih akata Visoki upravni sud je navedenom presudom uvažio tužbu podnositelja, poništio drugostupanjsko rješenje i predmet vratio tuženom tijelu na ponovni postupak, budući da je prema stajalištu tog suda tuženo tijelo bilo dužno osnovanost zahtjeva podnositelja ocijeniti primjenom odredaba prostornog plana koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva. Pri tome je u obrazloženju presude Visokog upravnog suda istaknuto sljedeće:

„... opće je pravilo da se u upravnom postupku upravna stvar rješava neposrednom primjenom zakona, drugog propisa ili općeg akta koji je važio u vrijeme pokretanja upravnog postupka, ako zakonom, drugim propisom ili općim aktom nije drukčije određeno.

Ovo pravno stajalište izraženo je u više odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, pa tako i u odluci broj U-III-2435/01 od 20. travnja 2005. („Narodne novine“, broj 61/05.) i odluci broj U-I-2510/01 od 6. prosinca 2006. („Narodne novine“, broj 2/07.), a na koje odluke su poziva i tužitelj u tužbi.

Prema zaključku sjednice Imovinsko-pravnog odjela ovog Suda od 19. studenog 2007. u upravnom postupku primjenjuje se propis koji je na snazi u vrijeme pokretanja postupka.

Također, za napomenuti je da je nakon presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske na koje se pozivaju upravna tijela u svojim rješenjima, Imovinsko-pravni odjel ovog Suda na sjednici održanoj 15. svibnja 2009. ostao kod svog prijašnjeg zaključka od 19. studenog 2007. prema kojem se u upravnim postupcima primjenjuju podzakonski propisi koji su na snazi u vrijeme pokretanja upravnih postupaka.

(...)

Slijedom navedenog, stav tuženog tijela da je u konkretnoj stvari trebalo primijeniti Urbanistički plan uređenja naselja Vrtnik (Službene novine, broj 33/09.) nije ispravan i protivan je ovisudnoj praksi.“

„13.1. Iz navedenih odredaba razvidno je da je zakonodavac ZPU-om/13 izričito propisao pravilo primjene podzakonskih propisa koji su bili na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva, i to ne samo u upravnim postupcima radi izdavanja lokacijskih dozvola pokrenutim od kada je taj zakon stupio na snagu, već i u postupcima koji se dovršavaju po odredbama Zakona o prostornom uređenju i gradnji („Narodne novine“ broj 76/07., 38/09., 55/11., 90/11., 50/12. i 55/12.) propisavši izričitu primjenu članka 122. stavka 4. ZPU-a/13 na te postupke, čime je praktički »ozakonio« pravno shvaćanje Visokog upravnog suda (prije Upravnog suda Republike Hrvatske) kojim se Visoki upravni sud rukovodio pri odlučivanju u takvim slučajevima (predmetima).

14. Prema tome, Ustavni sud ocjenjuje da je intencija zakonodavca bila ta da se «akt za provedbu prostornog plana izdaje ... u skladu s prostornim planom koji važi na dan podnošenja zahtjeva za njegovo izdavanje» i da se mjerodavnim vremenom ima smatrati vrijeme kada su zahtjevi podneseni.”

„Polazeći od utvrđenja iz točaka 13., 14. i 15. obrazloženja ove odluke, Ustavni sud ocjenjuje da je podnositelju osporenim presudom Vrhovnog suda povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz članka 29. stavka 1. Ustava.

17. Budući da je utvrdio postojanje povrede ustavnog prava iz članka 29. stavka 1. Ustava, Ustavni sud u ovom ustavnosudskom postupku nije ocjenjivao prigovore podnositelja vezane uz postojanje možebitne povrede članka 5. stavka 2., 14. stavka 2., 48. stavka 1. i 115. stavka 3. Ustava.”

Ustavni zakon o Ustavnom sudu Republike Hrvatske, između ostalog, u članku 31. navodi:

„(1) Odluke i rješenja Ustavnog suda obvezatni su i dužna ih je poštovati svaka fizička i pravna osoba.

(2) Sva tijela državne vlasti ... dužna su u okviru svoga ustavnog i zakonskog djelokruža provoditi odluke i rješenja Ustavnog suda.

(3) Vlada Republike Hrvatske osigurava preko tijela državne uprave provedbu odluka i rješenja Ustavnog suda...”

Uvidom u izvorni znanstveni rad dr.sc. Daria Derđe, tada izvanrednog profesora Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, Načelo Razmjernosti u donošenju upravnih odluka, Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, br. 1. 175-200 (2016), str. 187-188, da je Naslovni sud u presudi, posl. br.: 2 Usl-1822/12-12 od 18. veljače 2014. naveo kako kod izmjena i dopuna propisa te donošenja novih propisa ne postoji pravo primjene propisa koji je blaži odnosno povoljniji za stranku, već se vremensko važenje pojedine norme utvrđuje prema relevantnim prijelaznim i završnim odredbama, a ako tih odredbi nema, prema opće prihvaćenom načelu primjene norme koje su vrijedile u vrijeme podnošenja zahtjeva.

Također, u radu dr.sc. Jadranaka Jug, suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Pravna načela u pravnoj teoriji i sudskom odlučivanju, Rijeka, listopad 2014. se navodi u fusnoti 11.:

„Tako u slučaju donošenja novog propisa u kojem u prijelaznim i završnim odredbama nije riješeno pitanje važenja starog propisa na započete postupke, primjenom načela legitimnih očekivanja treba primijeniti propis koji je vrijedio u trenutku pokretanja postupka”.

Konačno, vrijedno je istaknuti rad mr.ss. Inge Vezmar Barlek, sutkinje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Dvojbe iz sudske prakse o vremenskom važenju materijalnih propisa u upravnom pravu, Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, br. 1., Suppl. 321-332 (2010), str. 323. i 324.,

„Ukoliko novi zakon sadrži prijelazne odredbe o dovršetku započetih postupaka, situacija je relativno jasna. Javnopravno tijelo, odnosno Sud mora postupiti po zakonu i primijeniti propis koji mu zakon nalaže.“

U radu sutkinje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske Vezmat Barlek se dalje navodi relevantna sudska praksa:

„Iz presude Upravnog suda broj: Us-10254/06 od 12. lipnja 2009. 10. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je postupak u povodu zahtjeva za izdavanje lokacijske dozvole od 21. svibnja 2004. pokrenut prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prostornom uređenju, jer spisu predmeta prileži dopis prvostupanjskog tijela klasa: UP/I-350-05/04-01/39, ur. broj: 2181-05/05-04-2 od 8. lipnja 2004. kojim se tužiteljica poziva na nadopunu dokumentacije te dopis istoga tijela klasa: UP/I-350-05/04-01/39, ur. broj: 2181-05/05-04-4 od 17. lipnja 2004. kojim se ispravlja greška u zahtjevu za izdavanje posebnih uvjeta građenja.“

Iz svega proizlazi da je sukladno odredbi članka 125. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, postupak koji je prethodio donošenju osporenog rješenja pokrenut prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prostornom uređenju, pa je postupak sukladno odredbi članka 41. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prostornom uređenju trebao završiti primjenom propisa koji su važili do njegovog stupanja na snagu. Radi navedenog, nije bilo temelja za primjenu Uredbe o uređenju i zaštiti zaštićenog obalnog područja mora ("Narodne novine", br.: 128/04), a time ni odredbe članka 9. Uredbe, jer uz izričitu zakonsku odredbu o dovršetku započetih postupaka primjenom do tada važećih propisa, Uredbom kao podzakonskim propisom nije bilo moguće propisati drugačije. Stoga će u postupku nakon ove presude tuženo tijelo novim rješenjem odlučiti o žalbi primjenom Zakona o prostornom uređenju ("Narodne novine", br. 30/94, 68/98, 61/00 i 32/02).“

Dakle, zakonodavac je bio izričit i propisao, a odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske imaju obvezujuću snagu u primjeni, a stručna javnost dijeli isti stav te su jedinstveni u zaključku ako je postupak započet po OPZ/08 po njemu se mora i završiti.

Jedina moguća odstupanja se odnose na područja administrativne suradnje, koja započeta suradnja, također neće bit uređena OPZ/16 već odredbama zakona koji se uređuje administrativna suradnja.

Međutim, i tuženik i prvostupanjsko tijelo u ovom upravnom postupku zanemaruju izričitu volju zakonodavca i postupaju protuzakonito donoseći rješenja na temelju OPZ/16 koji se ne smije primjenjivati.

Ovakvim načinom primjenom zakona koji se izričito zakonom ne smije primjenjivati počinjena je pogrešna primjena materijalnog prava jer je primjenjen zakon koji se nije smio primijeniti te onda posljedično sva rješenja donesena na temelju nezakonitog zakona moraju biti nezakonita.

Drugačijim postupanjem, postupalo bi se protivno propisanim odredbama zakona. Da je primjenice zakonodavac propisao da je moguće nastaviti započete

postupke prema novom OPZ/16 tako bi propisao. Međutim, nije, te je s razlogom propisano da se mora primjenjivati OPZ/08 na sve započete postupke.

Slijedom navedenog očito je da se pobijano rješenje tuženika i prvostupanjskog tijela u opće ne mogu ispitati, a budući da su donesena protivno kogentnoj zakonskoj odredbi te se predlaže pobijana rješenja poništiti.

VI. Tuženik i prvostupanjsko tijelo se neosnovano pozivaju na odredbu članka 502. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ 35/05, 41/08, 125/11, 78/15; dalje u tekstu: ZOO) kojom se propisuje da ako se pokaže da su materijalne prilike zajmoprimca takve da je neizvjesno hoće li biti u stanju vratiti zajam, zajmodavac može odbiti predaju ugovorenih stvari, ako u vrijeme sklapanja ugovora nije to znao te ako se pogoršanje zajmoprimčevih materijalnih prilika dogodilo nakon sklapanja ugovora. Ali on je dužan ispuniti svoju obvezu ako mu zajmoprimac ili tko drugi za njega dađe dovoljno osiguranje.

Pozivanje na ove odredbe ZOO je neosnovano, kako je i vidljivo iz samog teksta članka te neprimjenjivo na konkretne situacije u ovom predmetu.

Ova odredba ZOO-a se nalazi u dijelu zakona kojim se uređuju prava i obveza zajmodavca, a konkretan članak je naziva loše materijalne prilike zajmoprimca. Kao što je prvostupanjsko tijelo utvrdilo da su sklapani ugovori o pozajmicama s dopuštenom stopom kamata u opisanim situacijama u opće se ne radi o situacijama koje bi se mogle podvesti pod odredbe ovog članka, osim u određenom manjem broju situacija gdje se tužitelj kasnije obvezuje dati nove pozajmice osnivaču, jer je ovdje u velikom broju slučajevima novac već pozajmljen, a nije da ga tek treba pozajmiti.

Dakle u većini slučajeva tužitelj uopće ne bi ni mogao primjeniti ovu odredbu zato što je već pozajmio novac osnivaču, pa u tom dijelu ova odredba zakona je u navedenim slučajevima neprovediva.

Međutim, potrebno je istaknuti da tuženik niti prvostupanjsko tijelo u postupku iako su se neosnovno pozivali na ovu odredbu ZOO-a nigdje u postupku nisu utvrdili da je došlo do pogoršanja materijalnih prilika zajmoprimca. Ova činjenica loših materijalnih prilika zajmoprimca je osnov pobijanog rješenja jer tužitelj navodno ne bi mogao davati zajmove zajmoprimcu kojem se pogoršanje materijalnih prilika desilo nakon sklapanja ugovora, te odlučne činjenice u postupku za utvrđivanje bitnih stvari za oporezivanje uopće nisu utvrđene.

VII. Iako se pobijano rješenje u opće nemože ispitati u ključnoj odrednici rješenja tuženika potrebno je reći da je pravo stanje stvari upravo suprotno.

ZOO u članku 214. definira da zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze, a zastara nastupa kad protokne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze.

Članak 240. ZOO-a propisuje da se zastara prekida kada dužnik prizna dug, a dug se može priznati ne samo izjavom vjerovnika nego i na posredan način, kao što su davanje otplate, plaćanje kamata, davanje osiguranja.

Rok zastare u slučaju prekida priznanjem od strane dužnika počinje teći od datuma prizanja, a sva kako je propisano člankom 245. stavkom 2. ZOO-a.

U konkretnim slučajevima tuženik i prvostupajnsko tijelo prelaze preko ovih odredbi ZOO-a. Tužitelj kao savjesnik gospodarstvenik je svake godine dobio prizanja duga sklapanjem aneksa od dužnika. Što znači da je svakim sklapanjem aneksa zastara ponovo se pokretala te tužitelj ima novi rok kojim može ako bi bilo potrebe utužiti možebitna ne naplaćena dugovanja.

Olako tuženik prelazi preko ovih činjenica kao i činjenica da je vidljivo da je tužitelj naplaćivao predmetna dugovanja kompenzacijama ili na druge načine. U konkretnim slučajevima je vidljivo da je tužitelj zaista poduzimao mjere kojim je koristio zakonom propisane mehanizme da prekine eventualnu zastaru dugovanja.

Stranke u obveznom pravnom mogu svoj odnos urediti i drugačije nego što je to propisano ZOO-om, ako iz pojedine odredbe ZOO-a ili njezina smisla ne proizlazi što drugo, kao što sudionici u prometu roba i usluga slobodno uređuje obvezne odnose, što je sve odlika slobode uređivanja obveznih odnosno propisane ZOO-om.

Kao što je utvrđeno na navedene pozajmice tužitelj je naplaćivao zakonom dopuštenu kamatu, dakle navedene pozajmice su u cijelosti sukladne svim pozitivnim pravnim propisima Republike Hrvatske te se neosnovno predbacuje tužitelju da u takvoj situaciji kada navedeni pravni poslovi ispunjavaju sve zakonom propisane pretpostavke da se radi o prividnom pravnom poslu.

U konkretnom slučaju prvostupajnsko tijelo i tuženik kada su već uzimali u obzir da je dužnik u navedenom obveznom pravnom odnosu osnivač tužitelja i jedini član uprave tužitelja zanemarili su činjenicu da je tužitelj u konkretnom razdoblju možebitnom spornom razdoblju, s aspekta tuženika, zapravo ostvarivao pozitivne poslovne rezultate dapače, kako će kasnije biti vidljivo ostvarivao je milijunsku dobit te zapošljava i zapošljava veliki broj radnika.

U osobitim okolnostima konkretnog slučaja kada tužitelj ostvaruje milijunsku dobit, olako tuženik navodi da je došlo do pogoršanja materijalnih prilika kod dužnika, kada on ima pravo na isplatu te dobiti pod zakonom propisanim pretpostavkama.

Moguće je primjetiti, s obzirom da je zakonski zastupnik tužitelja u osobitim okolnostima konkretnih slučajeva pozajmica znao, makar kod potpisivanja završnih računa, jer je tada vidljiv financijski položaj tužitelja, odnosno iznos dobiti tužitelja, koja može pripasti dužniku u obvezniopravnom odnosu zajma: da, ako ne možda svaki dan, onda barem tada da nema govora o pogoršanju materijalnih prilika kod dužnika.

Dapače može se govoriti o dobrim poslovnim rezultatima tužitelja koji su onda rezultirali i adekvatnim učincima na imovini dužnika, a ne pogoršanju materijalnih prilika.

S obzirom na navedeno kada je tužitelj pažnjom dobrog gospodarstvenika prolongirao zajmove, na zakonom propisani način, sa zakonom propisanom kamatom, prekidajući rokove zastare tako da isti kreću ispočetka, prateći imovinu dužnika iz obvezno pravnog odnosa, da je u cijelosti neosnovan zaključak o možebitnim prividnim poslovima, te se činjenično stanje ukazuje u cijelosti nepotpunim i pogrešno utvrđenim.

Naime, izričito je propisano člankom 6. OPZ/06 da je porezno tijelo dužno zakonito utvrđivati sva prava i obveze iz porezno-pravnog odnosa, a porezno tijelo dužno je utvrđivati sve činjenice koje su bitne za donošenje zakonite i pravine odluke, pri čemu je s jednakom pažnjom dužno utvrditi i one činjenice koje idu u prilog poreznog obveznika.

VIII. Treba reći da je pravilno postupilo prvostupanijsko tijelo kada je u jednom dijelu prvostupanijskog postupka zatražilo očitovanje od knjigovodstva tužitelja izjavu u skladu s člankom 68. OPZ-a u vezi isplate gotovinskih sredstava kao i očitovanje tužitelja u vezi istog. Nakon zaprimanja navedenih očitovanja prvostupanijsko tijelo savjesnom i brižnom ocjenom dokaza došlo je do valjanog pravno logičkog zaključka da nije bilo isplata tužitelja mimo zakonom propisanog načina.

Međutim, tuženo tijelo propušta zatražiti informaciju o pogoršanju materijalne situacije kod dužnika u slučaju pozajmica tužitelja jer je kao što je gore već obrazloženo u nadziranom razrioblju nema govora o pogoršanju materijalnih prilika dužnika/zajmoprimaca. Uslijed navedenog, tuženik i prvostupanijsko porezno tijelo su, između ostalog, osim što su nepotpuno i pogrešno utvrdili činjenično stanje povrijedili članak 6. OPZ/06 jer nisu s jednakom pažnjom utvrđivali činjenice koje idu u prilog poreznog obveznika.

IX. U vezi navodno nezakonitog reinvestiranja dobiti ističe se sljedeće, pravilno su prvostupanijsko tijelo i tuženik zaključili da je tužitelj kao porezni obveznik „*zadovoljio formalne uvjete za korištenje porezne olakšice*“, kako navodi prvostupanijsko tijelo. Odnosno, kako tuženik navodi da je iz činjenične situacije „*razvidno da je žalitelj zadovoljio formalne uvjete za korištenje porezne olakšice*.“

Tužitelj se slaže se ovim zaključcima tuženika jer samo onim imaju uporišta u pozitivnim propisima Republike Hrvatske.

Daljnji zaključci tuženika i prvostupanjskog tijela nemaju podlogu u propisima, kao što je pravilno utvrđeno i dokazano u postupku tužitelj je zakonito proveo i upisao temeljni kapital u sudski registar nadležnog suda.

Zaključak prvostupanjskog tuženika da „unosom dobiti u temeljni kapital, dobit ostaje trajno na raspolaganje društvu, a ne članu društva te se stoga stvara podloga za razvoj investiranje“ trbi ozbiljnu kritiku s aspekta temeljnog kapitala kako ga definira Zakon o trgovačkim društvima u Republici Hrvatskoj.

Suprotno ovakvom zaključku treba reći da novac, stvari ili prava koja se zakonito unesu u temeljni kapital društva ne služe da budu na računu društva već da se njima stvara nova vrijednost. U konkretnom slučaju tužitelj je odlučio stvoriti novu vrijednost pozajmljivanjem iznosa kojim je povećan temeljni kapital društva dužniku sa zakonom propisanom kamatom. Na navedena pozajmljena sredstva tužitelj dakle može očekivati prihod koji može koristiti kao podlogu za daljnji razvoj i investiranje.

Svaki poduzetnik koji djeluje na tržištu slobodno raspolaže svojom imovinom sa i temeljnim kapitalom. Nigdje se u Zakonu o trgovačkim društvima niti u OPZ/08-u niti u Zakonu porezu na dobit ne zabranjuje da se dobit kojom se povećava temeljni kapital pozajmljuje. Navedenom logikom tuženika i prvostupanjskog tijela bi tužitelj morao platiti isti iznos poreza na dobit radi navodne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza da je novac držao na račun a vista račun kod kreditne institucije pa bi onda bio opet neosnovan zaključak da nije ostvario dovoljno razvoja ili investiranja jer je kamata na a vista račun blizu 0.01%.

Ukoliko tuženik smatra da je tužitelj povrijedio neku odredbu zakona utoliko je mora dokazati, međutim kako je već navedeno tužitelj je iskoristio zakonom predviđeni put za korištenje reinvestirane dobiti, poštujući sve propise, te koristeći navedena sredstva na propisan način, zadržavajući radnike, povećavajući prihode u kasnijim razdobljima te omogućivši pretpostavke za stvaranje dodatnog prihoda iz reinvestiranih sredstava, a upravo ovo je svrha propisa koju je želio zakonodavac.

X. Tužitelj smatra da tuženik je počinio apsolutno bitnu povredu postupka kada se nije očitovao na navode tužitelja prije žalitelja iz žalbe koji se odnose na poslovnog partnera poreznog obveznika Uljanik brodogradilište d.d. iz Pule, Uljanik brodogradilište d.d. ima dugovanje prema tužitelju u iznosu od 1.720.959,00 kn. Kako je Uljanik brodogradilište d.d. u iznimno teškoj financijskoj situaciji, tako nije podmirivao obveze prema tužitelju. Kao što je vidljivo iz poslovnih knjiga tužitelj nije još naplatio svoje potraživanje prema Uljaniku brodogradilište d.d., samim tim je i on sam postao insolventan.

DOKAZ: Izvod iz poslovnih knjiga Pranjić montaže d.o.o., otvorene stavke na dan 30.09.2017

Također se tuženik nije očitovao na navod tužitelja prije žalitoja da je u provedenom postupku prvostupanjsko tijelo miješalo dvije stvari

- davanje pozajmnice (za koju je prvostupanjsko tijelo neosnovano zaključilo da su davani bez namjere da se vrate)
- i reinvestiranu vrijednost (za koju je prvostupanjsko tijelo neosnovano odbilo prihvatiti kao zakonito postupanje)

Upravo suprotno utvrđenju prvostupanjskog tijela, tužitelj nije postupao s namjerom da utaji ili prikriva obvezu plaćanja poreza, te smatra da tijekom postupka nije dokazano da je postupao s namjerom da izbjegne obvezu plaćanja poreza.

XI. U odnosu na pogrešno određene kamate treba reći da one prate sudbinu glavne stvari koja je nezakonito određena te su određene na temelju protupravne osnove te ih tužitelj u cijelosti osporava.

XII. Na temelju članka 31. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima te stavka 2. navedenog članka tužitelj predlaže da Sud ispita pobijana rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, a budući da nije vezan razlozima tužbe te ujedno utvrdi po službenoj dužnosti razloge ništavosti pobijanih odluka.

XIII. Slijedom navedenoga, tužitelj smatra da u pobijanim upravnim aktima postoje brojne grube i značajne povrede prava i zakona na njegovu štetu, te predlaže da Sud nakon održane rasprave i da donese sljedeću:

PRESUDA:

I. Poništava se drugostupanjsko rješenje Rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/I-471-02/16-01/171, Urbr.: 513-04-20-3 od 24. siječnja 2020., kojim je odbijena žalba tužitelja protiv rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Pazin, Klasa: UP/I-471-02/16-01/172, Urbr.: 513-07-18-01-18-08 od 22. veljače 2018.

II. Poništava se prvostupanjsko rješenje Rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Pazin, Klasa: UP/I-471-02/16-01/172, Urbr.: 513-07-18-01-18-08 od 22. veljače 2018.

III. Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana tužitelju naknadi trošak spora prema određenju suda, povećan zakonskim zateznim kamatama od dana presuđenja do namirenja.

TUŽITELJ p.j.

Troškovnik:

- sastav Tužbe (s PDV-om) – 12.820,00 kn

- sudiske pristojbe, po odluci suda nakon donošenja prvostupanjske odluke

PRIEDLOG ZA ODGODNIM UČINKOM TUŽBE

Kako tužitelj pokušava želi uredno podmirivati svoje obveze, to bi provođenjem predmetnog rješenja tuženika i blokade računa, za tužitelja nastupila teška i vjerojatno nepopravljiva šteta s obzirom da su predmetna rješenja očito nezakonita to tužitelj ovom prilikom moli Sud da na temelju odredbe čl. 26. st. 2. Zakona u upravnim sporovima, donese rješenje o odgovornom učinku tužbe, a s obzirom navode iz tužbe i dokaze koji prileže tužbi iz koje je vidljivo da protiv rješenja tuženika žalba ne odgađa provedbu ovih.

Naime provedbom rješenja o ovrzi kada je ovo inicijalno rješenje nezakonito neosnovano se tužitelju mogu blokirati sredstva na računima iako za to nema uvjeta te mu se onemogućava svakodnevni rad za iznos od 1.283.634,78 na koji ako bi tuženik i li pristupajsko tijelo, protuzakonito naplatilo i kamate bi se radije o gotovo trećini ili polovini svih godišnjih rashoda tužitelja, što je vidljivo iz tablice na stranici 13. Zapisnika pristupajskog tijela.

Potrebno je napomenuti da u konkretnoj situaciji koja nas okružuje zbog zahvaćenosti epidemijom virusa SARS-CoV-2 bolesti COVID-19, posebice u Istri, tužitelj smatra da kao privredni subjekt ima posebnu dužnost da brine o svojim brojnim zaposlenicima što će iziskivati posebna materijalna sredstva koja bi provođenjem nezakonitog rješenja i blokade računa zbog iznimno visokog iznosa koji bi tužitelj mogao platiti došlo do blokade funkcioniranja tužitelja, uslijed povećanih troškova borbe protiv navedenog virusa, što može imati tešku i nenadoknadivu štetu za tužitelja.

U konkretnom slučaju odluka nije suprotna javnom interesu, dapače provođenjem ovog rješenja kojim bi se tužitelj mogao blokirati za ovoliko visoki iznos, koji je očito nezakonit, te je rezultat postupka koji je povezan s brojnim kršenjima procesnih i materijalnih zakona može rezultirati teškom i nenadoknadivom štetom za zaposlene kod tužitelja i samog tužitelja.

Nadalje, upravo okolnosti zahvaćenosti epidemijom virusa SARS-CoV-2 bolesti COVID-19, posebice u Istri, već imaju učinak na zatvaranje mnogobrojnih gradilišta, te izostanak prihoda povezanih s njihovim zatvaranjem što upućuje da u osobitim okolnostima konkretnog slučaja, uzimajući u obzir iznimnost situacije u kojoj se nalazimo se predlaže da Naislovni sud osobito hitno donese rješenje o odgovornom učinku tužbe, iz svih zakonom dopuštenih razloga.

TUŽITELJ p.p.

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčića 5

Poslovni broj: 5 UsI-448/2020-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Upravni sud u Rijeci, po sudu Vedranu Juričiću, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Monike Puharić, u upravnom sporu tužitelja Pranjic montaža d.o.o., Pula, Vrtlarska 6, zastupanog po opunomoćeniku Aleksandru Puhu, odvjetniku u Puli, Leharova 1, protiv tuženika Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, radi poravnog nadzora, 14. svibnja 2020.,

riješio je

Odbija se prijedlog tužitelja za određivanje odgovnog učinka tužbe.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 27. ožujka 2020. podnio tužbu protiv tuženika Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak.

U navedenoj tužbi tužitelj traži poništenje rješenja tuženika, KLASA: UP/II-471-02/18-01/171, URBROJ: 513-04-20-3 od 24. siječnja 2020. i prvostupanjskog rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Pazin, KLASA: UP/I-471-02/16-01/172, URBROJ: 513-07-18-01-18-08 od 22. veljače 2018.

Tužitelj je uz tužbu ujedno podnio prijedlog da u skladu s odredbom čl. 26. st. 2. Zakona o upravnim sporovima (NN hr. 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17; dalje: ZUS) tužba ima odgovni učinak. U prijedlogu, u bitnom, navodi da bi mu izvršenjem prvostupanjskog rješenja nastala šteta koja bi se teško mogla popraviti.

Tuženik se protivi prijedlogu jer smatra da bi odgoda bila suprotna javnom interesu.

Prijedlog tužitelja nije osnovan.

Odredbom čl. 26. st. 2. ZUS-a propisano je da Sud može odlučiti da tužba ima odgovni učinak ako bi se izvršenjem pojedinačne odluke tužitelju nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti, ako zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje pojedinačne odluke, a odgoda nije protivna javnom interesu.

U konkretnom predmetu ispunjena je pretpostavka iz gore navedene odredbe ZUS-a da zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje pojedinačne odluke, ali ne i pretpostavka da odgoda nije protivna javnom interesu, dok tužitelj nije dokazao da bi mu se izvršenjem pojedinačne odluke nanijela šteta koja bi se teško mogla popraviti, jer navedeno ničim nije

dokumentirao, odnosno, takve svoje navode tužitelj nije potkrijepio dostavljanjem bilo kakve materijalne dokumentacije iz koje bi isto bilo razvidno.

Po stajalištu ovog Suda određivanje odgovornog učinka tužbe bilo bi protivno javnom interesu. Naime, pravovremeno plaćanje dospjelih obveza po osnovi poreza odlučno je za redovno funkcioniranje pravne države, odnosno za zaštitu pravnog poretka, osiguranje financijske discipline, te aktivnu ulogu države u poticanju gospodarskog napretka i socijalnog blagostanja građana.

Odredbom čl. 51. st. 1. Ustava Republike Hrvatske (NN br. 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10, 5/14) propisana je obveza sudjelovanja u podmirenju javnih troškova na način da je svatko dužan sudjelovati u podmirenju javnih troškova u skladu sa svojim gospodarskim mogućnostima.

Imajući u vidu da se porezni sustav temelji na načelima jednakosti i pravednosti, odnosno o ravnomjernoj raspodjeli poreznog tereta i podmirivanju javnih troškova prema ekonomskoj snazi poreznih obveznika, a da su navedena načela provedena u stvarnosti tek ukoliko porezni obveznici pravovremeno podmiruju dospjele porezne obveze prethodno utvrđene na zakonom propisan način, kao i činjenicu da je porez javni prihod za koji je zakonom propisana obveza davanja, te da se u konkretnom slučaju radi o dospjelom poreznom dugu, odgoda bi po mišljenju ovog Suda bila protivna javnom interesu, slijedom čega nisu ispunjene pretpostavke iz odredbe čl. 26. st. 2. ZUS-a za određivanje odgovornog učinka tužbe.

Osim toga, valja naglasiti i to da je odgoda izvršenja pojedinačne odluke dopuštena samo iznimno. Težište odgode nije u činjenici da će izvršeniku nastati šteta, jer će ista nastati gotovo svakim izvršenjem, već da bi se takva šteta teško mogla popraviti s gledišta štetnih posljedica koje nastaju na strani tužitelja. Pritom valja uzeti u obzir materijalnu i nematerijalnu štetu kao i stvarnu štetu i izmaklu dobit. Sukladno prethodnom, tužitelj je u prijedlogu bio dužan obrazložiti i argumentirati kakvu bi štetu mogao imati u slučaju izvršenja pojedinačne odluke prije okončanja upravnog spora i zbog čega bi se ta šteta teško mogla popraviti ako se odluku u upravnom sporu stavi van snage te uz prijedlog podnijeti i dokaze budući da bez njih sud teško može utvrditi o kakvoj se šteti radi i je li ona teško popravljiva.

Obzirom na navedeno, riješeno je kao u izreci ovog rješenja na temelju odredbe čl. 26. st. 2. ZUS-a.

U Rijeci, 14. svibnja 2020.

Sudac
Vedran Juričić, dipl. iur., v. r.

DNA:

• Opunomoćeniku tužitelja Aleksandru Puhu, odvjetniku u Puli, Leharova 1
- tuženiku Ministarstvu financija, Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, na KLASU: UP/II-471-02/18-01/171

Za točnost otkriva
zvlaštena službenica

20 05. 2020

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA

Samostalni sektor za drugostupanjski upravni
 postupak

KLASA: UP/II-471-02/18-01/171
URBROJ: 513-04-20-8
 Zagreb, 27. travnja 2020.

UPRAVNI SUD U RIJECI
 Erazma Barčića 5, Rijeka

PREDMET: Pranjić montaža d.o.o., Pula
 -upravni spor – očitovanje

VEZA: Poslovni broj: 5 Usl-448/2020-2

U svezi podneska tužitelja kojim od suda zahtjeva da mu se odobri odgovni učinak tužbe protiv rješenja UP/II-471-02/18-01/171 od 24.1.2020. godine, a koji nam je dostavljen dana 6.4.2020. godine, dostavlja se slijedeće očitovanje.

Iz podneska tužitelja proizlazi da bi izvršenje rješenja nanijelo tužitelju teško popravljivu štetu, onemogućilo rad jer iznos koji bi bio naplaćen čini gotovo trećinu ili polovicu svih godišnjih rashoda. Zbog epidemije virusa COVID-19 ina dužnost brinuti o zaposlenicima što iziskuje znatna materijalna sredstva, pa bi zbog blokade računa došlo do blokade funkcioniranja žalitelja.

Unatoč navedenom, ovo je tijelo mišljenja da bi naprijed navedeni zahtjev tužitelja valjalo odbiti.

Naime, ovo tijelo smatra da bi odgoda provedbe pobijanog rješenja do pravomoćnosti odluke suda bila protivna javnom interesu, odnosno bila bi na štetu proračunskih prihoda jer bi dodatno prolongirala podmirenje dužne obveze po izvršnom prvostupanjskom rješenju.

Za navedenu privremenu mjeru nema zakonske osnove, a obzirom tužitelj nije predočio relevantne dokaze kojima bi dokazao prijetecu tešku i nepopravljivu štetu, dok će svoja prava ostvarivati u upravnom sporu, to valja prijedlog tužitelja odbiti. Iznese razloge odgodi učinka tužbe ne smatramo podlogom za donošenje predmetne mjere odgovnog učinka tužbe.

Smisao odgode nije u činjenici da će tužitelju nastati kakva šteta, jer vjerojatno je da će nastati svakim izvršenjem, već da bi se takva šteta teško mogla popraviti s gledišta štetnih posljedica, za što žalitelj ne dostavlja nikakve dokaze.

PO OVLAŠTENJU
VODITELJ SLUŽBE

Kata Tudek, dipl.oec.

02. 06. 2020

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINACIJA Samostalni sektor za drugostupanjski upravni
postupak**KLASA:** UP/II-471-02/18-01/171
URBROJ: 513-04-20-10
Zagreb, 15. svibnja 2020.**UPRAVNI SUD U RIJECI**
Erazma Barčića 5, Rijeka**PREDMET: PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o.**
- upravni spor – odgovor na tužbu -

U svezi rješenja naslova Poslovni broj: 5 Usl-448/2020-2 od 06.04.2020. godine Ministarstvo financija nakon što je razmotrilo tužbu imenovanog protiv rješenja Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA:UP/II-471-02/18-01/171, URBROJ: 513-04/20-3 od 24.01.2020. godine smatra da tužba nije osnovana iz razloga navedenih u obrazloženju istog rješenja.

Predlažemo imenovanom sudu da riješi predmetni upravni spor bez rasprave, te tužbu odbije kao neosnovanu.

Prilaže se spis u ovom predmetu.

PO OVLAŠTENJU
VODITELJICA SLUŽBE**Kata Tudek, dipl.oec.**

Prilog: spis

Broj: 17-7-122
Pula, 4. lipnja 2020.
I.V.

UPRAVNI SUD U RIJECI
RIJEKA
POSLOVNI BROJ 5 US I 448/2020

TUŽITELJ: PRANJIĆ MONTAŽA d.o.o., Pula, Vrtiarska 6. OIB: 52899236909,
zastupana po Aleksandru Puhi, odvjetniku iz Pule, Leharova 1
TUŽENIK: MINISTARSTVO FINANCIJA REPUBLIKE HRVATSKE, Samostalni
sektor za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1

PODNEŠAK

s prijedlogom za odgovornim učinkom tužbe, podredno prijedlogom za privremenu mjeru

I. U označenoj upravnoj stvari, tužitelj ostaje kod svih do sada iznesenih navoda u postupku te ponavlja prijedlog za određivanje odgovornog učinka tužbe na temelju članka 26. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, dalje u tekstu ZUS).

Ujedno tužitelj obavještava sud da je zaprimio poziv suda za raspravu 2. srpnja 2020. u 08,30 sati te odgovor na tužbu tuženika.

Tužitelj ukazuje da u skladu s dugogodišnjom upravnom sudskom praksom odgovor na tužbu ne može zamijeniti obrazloženje pobijanog rješenja.

Nadalje iz poziva za raspravu vidljivo je da sud smatra nedosnovnim prijedlog tuženika da se spor rješava bez održavanja rasprave, a budući da sud mora održati

04. 05. 2020

raspravu na temelju odredbi članka 36. Zakona o upravnim sporovima kada to zatraži neka od stranaka, a što je tužitelj i učinio.

II. Tužitelj smatra svrshodnim navesti da, u stručnom članku, dr.sc. Alena Rajka, u Novom Informatoru, 6100-6101 od 22 i 29. kolovoza 2012., u članku *Određivanje odgovornog učinka tužbe u upravnom sporu* se navodi:

„ZUS-om nije izričito normirana mogućnost kasnijeg donošenja drukčije odluke suda o odgovornom učinku tužbe tijekom spora. Međutim, smatramo da za to nema zapreka, ako se naknadno utvrdi postojanje neke od prije neutvrđenih pretpostavki za odgodu, odnosno ako naknadno prestane postojati neka od prije utvrđenih pretpostavki za odgodu.“

Potrebno je reći da je dana 30. travnja 2020. Ustavni sud Republike Hrvatske donio rješenje U-III-1290/2020 kojim je privremeno odgodio izvršenje presude.

U konkretnom slučaju podnositelj ustavne tužbe je također trgovačko društvo s područja Istarske županije te je između ostalog u ustavnoj tužbi navelo:

„a) Trenutni financijski i gospodarski položaj Podnositelja

Podnositelj je trgovačko društvo koje posluje u sektoru prerade ribe i trenutno zapošljava 246 radnika. Trenutna financijska i gospodarska situacije uvjetuju Podnositelju poslovanje na granici održivosti, uslijed čega Podnositelj ne raspolaže većim količinama gotovog novca, niti se može značajnije zadužiti. Iz priloženih obrazaca BON-2 proizlazi kako Podnositelj nema niti približna sredstva kojima bi mogao platiti obveze po aktima koje osporava ustavnom tužbom.

Naime, prosječno starije sredstva na računima Podnositelja iznosi oko 49.000,00 kn, dok je ukupne obveze prema osporavanim aktima iznose 14.426.506,75 kn.

Dokaz: - Obrasci BON-2 za Podnositelja“

„b) Zdravstvena kriza u Republici Hrvatskoj

Podnositelj ima sjedište i organiziranu proizvodnju u Istarskoj županiji. Zbog blizine Italije, koja je u ovom trenutku žarište zdravstvene krize u Europi uslijed pandemije korona virusa, stanovništvo i gospodarski subjekti u Istarskoj županiji su posebno ugroženi.

S jedne strane trenutna pandemija sve jače zahvaća prostor Republike Hrvatske, te se uvode brojna ograničenja i mjere kojima se gospodarski procesi usporavaju, što predstavlja izazov za poduzetnike na tržištu i dovodi do dodatnih financijskih poteškoća.

S druge strane, Podnositelj je kao dio prehrambene industrije trenutno pod posebnim pritiskom, jer mora osigurati kontinuitet proizvodnje i opskrbe pučanstva hranom, bez obzira na ograničenja aktivnosti, financijske izazove i zdravstvene rizike.*

Ustavni sud Republike Hrvatske zatim navodi:

„Slijedom svega navedenog podnositeljica smatra da su pretpostavke za određivanje odgode ovrhe ispunjene, jer bi ovrha neizbježno dovela do blokade računa, obustave proizvodnje i prestanka velikog broja radnih odnosa. Smatra da odgoda ovrhe ne samo da nije suprotna javnom interesu, već da je nastavak proizvodnje prehrambenih proizvoda, što je djelatnost podnositeljice, presudni javni interes, osobito u Istarskoj županiji koja je najizloženija riziku pandemije koronavirusa.“

Konačno Ustavni sud Republike Hrvatske odgađa ovrhu i zaključuje:

„prema stajalištu Ustavnog suda, u ovom stadiju razmatranja u ustavnosudskom postupku nije moguće isključiti nastanak štete za podnositeljicu ukoliko bi postupak ovrhe osporene presude bio nastavljen. Istodobno, odgoda ovrhe osporenog akta ne bi bila suprotna javnom interesu niti bi se njome nekome nanijela veća šteta. Podnositeljica je protiv osporene presude podnijela prijedlog za dopuštenje revizije te je u tijeku postupak odlučivanja o prijedlogu, a u konkretnom slučaju o ustavnoj tužbi podnositeljice nije moguće meritorno odlučiti bez spisa predmeta.“

III. Tužitelj dostavlja obrazac BON-2 iz kojeg je vidljivo da mu račun nije u blokadi kao i što je vidljivo da ukupan iznos primitaka na račun u zadnjih 30 dana iznosi 300.542,54 kn.

Kako je tužitelj već u tužbi naveo bez kamata na pobijano rješenje možebitni dug prema tužitelju iznosi iznosi 1.283.694,78 kn na koji iznos se još potražuju kamate, iznos kojim bi tuženik mogao blokirati tužitelja dakle višestruko premašuje iznose koji tužitelj može uprihoditi u ovo vrijeme krize.

Napominje se da tužitelj zapošljava veliki broj zaposlenika koji bi izgubili radna mjesta uslijed neosnovane blokade računa tužitelja. Podatke o broju zaposlenih Naslovni sud može provjeriti i uvidom u ovopredmetne zapisnike tuženika gdje se također navodi broj zaposlenih.

Dokaz: obrazac BON-2,
uvid u spis.

IV. Potrebno je reći da iako se u Ustavu Republike Hrvatske navodi da se porezni sustav temelji na načelima jednakosti i pravednosti, odnosno kako sud pravilno navodi da su *„navedena načela u stvarnosti provedena u stvarnosti tek ukoliko porezni obveznici pravovremeno podmiruju dospjele porezne obveze utvrđene na zakonom propisani način“*.

U konkretnom slučaju je očito da nije slučaj, tj. predmetno dugovanje nije utvrđeno na način propisan Općim poreznim zakonom.

Tužitelj dostavlja Naslovnom sudu Zapisnik o obavljenom nadzoru od 30. lipnja 2017. u kojem se izričito navodi da je:

„Nadzor obavljen na temelju članka 102. do 112. Općeg poreznog zakona“ (Narodne novine, broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15 i 44/16)

Dokaz: prva stranica Zapisnika o obavljenom nadzoru od 30. lipnja 2017., uvidu u spis

Tužitelja se poziva na zaključni razgovor, *Pozivom na zaključni razgovor* od 5. lipnja 2017., gdje se između ostalog navodi:

„Temeljem članka 125. Općeg poreznog zakona (Narodne novine 115/16) pozivamo Vas na sastanak radi obavljanja zaključnog razgovora o ishodu poreznog nadzora.“

Dokaz: Poziv na zaključni razgovor od 5. lipnja 2017.

„Ujedno Vas obavještavamo da je člancima 104. i 105. Općeg poreznog zakona (Narodne novine broj 115/16)....“

Tužitelju je dostavljen Dopunski zapisnik od 21. veljače 2018. iz kojeg je vidljivo da je:

„Dopuna zapisnika sastavljena temeljem članka 126. stavak 5. Općeg poreznog zakona (Narodne novine br 115/16).“

Dokaz: Dopunski zapisnik od 21. veljače 2018.

Uvidom u osporena rješenja također je vidljivo da su ista donesena na temelju odredbi Općeg poreznog zakona (Narodne novine br. 115/16).

Dokaz: Uvid u rješenje koje je priloženo tužbi.

Dakle, prvostupanjski porezni postupak je započeo na temelju Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ br. 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15 i 44/16; dalje u tekstu OPZ/08), koji se trebao primjenjivati u ovoj upravnoj stvari.

Pri tome se ističe, da Pobjano rješenje nije doneseno primjenom odredbi OPZ/08, već se postupak nastavio nezakonito voditi na temelju odredbi članaka Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ 115/16 i 106/18; dalje u tekstu OPZ/16) koji se nije smio primjenjivati u konkretnom predmetu.

OPZ/08 i OPZ/16 su zakoni na kojima se temelji postupanje tuženika, jer se istima, kako je to propisano člankom 1., navedenih zakona uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela koja primjenjuju propise o porezima i drugim javnim davanjima, ako posebnim zakonima o pojedinim vrstama poreza i drugim javnim davanjima nije uređeno drugačije i predstavlja zajedničku osnovu poreznog sustava.

Po prirodi stvari OPZ/16 stupio je na snagu poslije OPZ/08 te prema dobroj namotekničkoj praksi OPZ/16, tada, a i sada, sadrži prijelazne i završne odredbe u Poglavlju IX.

U članku 197. stavak 1. OPZ/16, sadrži izricitu odredbu koja glasi:

„(1) Postupci pokrenuti do stupanja na snagu ovoga Zakona prema odredbama Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, br. 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15 i 44/16), osim postupaka pokrenutih na temelju glave VIII. i IX. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, br. 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15, i 44/16., dovit će se prema odredbama toga Zakona.“

Sudska praksa u odnosu na ovo pitanje temporalnog važenja zakona je dugogodišnja i jasna.

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u rješenju Rev 171/05-2 od 27. ožujka 2007. navodi:

„Naime, odredbom čl. 363. st. 2. Obiteljskog zakona propisano je da se danom primjene ovog zakona ne mijenjaju prava i dužnosti stečene po prijašnjim propisima. S izričitošću se ta odredba odnosi i na imovinu stečenu do dana primjene Obiteljskog zakona, stupio na snagu 01. srpnja 1999., što je u skladu s jednim od temeljnih načela pravnog poretka o zaštiti stečenih prava, a u slučaju da novi zakon te prava različito propisuje.“

„Zbog pogrešnog pravnog pristupa da se odredba čl. 253. st. 1. Obiteljskog zakona primjenjuje u svim sporovima pokrenutim nakon stupanja na snagu tog zakon, bez obzira da li je imovina u braku stečena po ranijim propisima ili tek nakon primjene tog zakona sudovi su propustili utvrditi da li je sporni stan stečen novcem kojeg su

tužiteljica i revident stekli za vrijeme trajanja bračne zajednice, ili predstavlja posebnu imovinu jednoga od njih, te koliko je udio svakog od njih u stjecanju te imovine, a u svezi s time i koliki su njihovi suvlasnički omjeri u stjecanju prijedpornog stana.

Valjalo je stoga primjenom odredbe čl. 395. st. 2. Zakona o o pravičnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03) prihvatiti reviziju, ukinuti obje nižestupnijske presude i vratiti predmet sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.“

U odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-1344/2014 od 11. srpnja 2017. se navodi:

„6. Provođeci sudsku kontrolu zakonitosti pojedinačnih upravnih akata Visoki upravni sud je navedenom presudom uvažio tužbu podnositelja, poništio drugostupnijsko rješenje i predmet vratio tuženom tijelu na ponovni postupak, budući da je prema stajalištu tog suda tuženo tijelo bilo dužno osnovanost zahtjeva podnositelja ocijeniti primjenom odredaba prostornog plana koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva. Pri tome je u obrazloženju presude Visokog upravnog suda istaknuto sljedeće:

„... Opće je pravilo da se u upravnom postupku upravna stvar rješava neposrednom primjenom zakona, drugog propisa ili općeg akta koji je važio u vrijeme pokretanja upravnog postupka, ako zakonom, drugim propisom ili općim aktom nije drukčije određeno.

Ovo pravno stajalište izraženo je u više odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, pa tako i u odluci broj U-III-2435/01 od 20. travnja 2005. („Narodne novine“, broj 61/05.) i odluci broj U-I-2510/01 od 6. prosinca 2006. („Narodne novine“, broj 207.), a na koje odluke se poziva i tužitelj u tužbi.

Prema zaključku sjednice Imovinsko-pravnoj odjela ovog Suda od 19. studenog 2007. u upravnom postupku primjenjuje se propis koji je na snazi u vrijeme pokretanja postupka.

Također, za napomenuti je da je nakon presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske na koje se pozivaju upravna tijela u svojim rješenjima, Imovinsko-pravni odjel ovog Suda na sjednici održanoj 15. svibnja 2009. ostao kod svog prijašnjeg zaključka od 19. studenog 2007. prema kojem se u upravnim postupcima primjenjuju podzakonski propisi koji su na snazi u vrijeme pokretanja upravnih postupaka.

(...)

Slijedom navedenog, stav tuženog tijela da je u konkretnoj stvari trebalo primijeniti Urbanistički plan uređenja naselja Vrbnik (Službene novine, broj 33/09.) nije ispravan i protivan je ovosuđnoj praksi.“

„13.1. Iz navedenih odredaba razvidno je da je zakonodavac ZPU-om/13 izričito propisao pravilo primjene podzakonskih propisa koji su bili na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva, i to ne samo u upravnim postupcima radi izdavanja lokacijskih dozvola pokrenutih od kada je taj zakon stupio na snagu, već i u postupcima koji se

dovršavaju po odredbama Zakona o prostornom uređenju i gradnji («Narodne novine» broj 76/07., 38/09., 55/11., 90/11., 50/12. i 55/12.) propisavši izričitu primjenu članka 122. stavka 4. ZPU-a/13 na te postupke, čime je praktički »ozakonio« pravno shvaćanje Visokog upravnog suda (prije Upravnog sud Republike Hrvatske) kojim se Visoki upravni sud rukovodio pri odlučivanju u takvim slučajevima (predmetima).

14. Prema tome, Ustavni sud ocjenjuje da je intencija zakonodavca bila ta da se »akt za provedbu prostornog plana izdaje ... u skladu s prostornim planom koji važi na dan podnošenja zahtjeva za njegovo izdavanje« i da se mjerodavnim vremenom ima smatrati vrijeme kada su zahtjevi podneseni.

„Polazeći od utvrđenja iz točaka 13., 14. i 15. obrazloženja ove odluke, Ustavni sud ocjenjuje da je podnositelju osporenom presudom Vrhovnog suda povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz članka 29. stavka 1. Ustava.

17. Budući da je utvrdio postojanje povrede ustavnog prava iz članka 29. stavka 1. Ustava, Ustavni sud u ovom ustavnosudskom postupku nije ocjenjivao prigovore podnositelja vezane uz postojanje možebitne povrede članaka 5. stavka 2., 14. stavka 2., 48. stavka 1. i 115. stavka 3. Ustava.“

Ustavni zakoni o Ustavnom sudu Republike Hrvatske, između ostalog, u članku 31. navodi:

„(1) Odluke i rješenja Ustavnog suda obvezatni su i dužna ih je poštovati svaka fizička i pravna osoba.

(2) Sva tijela državne vlasti ... dužna su u okviru svoga ustavnog i zakonskog djelokruga provoditi odluke i rješenja Ustavnog suda.

(3) Vlada Republike Hrvatske osigurava preko tijela državne uprave provedbu odluka i rješenja Ustavnog suda...“

Uvidom u izvorni znanstveni rad dr.sc. Daria Đerde, tada izvanrednog profesora Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, Načelo Razmjernosti u donošenju upravnih odluka, Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, br 1. 175-200 (2016), str 187-188, da je Naslovni sud u presudi, posl. br.: 2 Usl-1822/12-12 od 18. veljače 2014 naveo kako kod izmjena i dopuna propisa te donošenja novih propisa ne postoji pravo primjene propisa koji je blaži odnosno povoljniji za stranku, već se vremensko važenje pojedine norme utvrđuje prema relevantnim prijelaznim i završnim odredbama, a ako tih odredbi nema, prema opće prihvaćenom načelu primjene normi koje su vrijedile u vrijeme podnošenja zahtjeva.

Također, u radu dr.sc. Jadranka Juga, suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, *Pravna načela u pravnoj teoriji i sudskom odlučivanju*, Rijeka, listopad 2014. se navodi u fusnoti 11.:

„Tako u slučaju donošenja novog propisa u kojem u prijelaznim i završnim odredbama nije navedeno pjenje važenja starog propisa na započete postupke, primjenom načela legitimnih očekivanja treba primijeniti propis koji je vrijedio u trenutku pokretanja postupka“.

Konačno, vrijedno je istaknuti rad mr.sc. Inge Vezmar Barlek, sukinje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Dvojbe iz sudske prakse o vremenskom važenju materijalnih propisa u upravnom pravu, *Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci*, br. 1., Suppl. 321-332 (2010), str. 323. i 324.

„Ukoliko novi zakon sadrži prijelazne odredbe o dovršetku započetih postupaka, situacija je relativno jasna. Javnompravno tijelo, odnosno Sud mora postupiti po zakonu i primijeniti propis koji mu zakon nalaže.“

U radu sukinje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske gđe. Vezmar Barlek se dalje navodi relevantna sudska praksa:

„Iz presude Upravnog suda broj: Us-10254/06 od 12. lipnja 2009.: „Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je postupak u povodu zahtjeva za izdavanje lokacijske dozvole od 21. svibnja 2004. pokrenut prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prostornom uređenju, jer spisu predmeta prilaže dopis prvostupanijskog tijela klasa: UP/I-350-05/04-01/39, ur. broj: 2181-05/05-04-2 od 8. lipnja 2004. kojim se tužiteljica poziva na nadopunu dokumentacije te dopis istoga tijela klasa: UP/I-350-05/04-01/39, ur. broj: 2181-05/05-04-4 od 17. lipnja 2004. kojim se ispravlja greška u zahtjevu za izdavanje posebnih uvjeta građenja.“

„Iz svega proizlazi da je sukladno odredbi članka 125. stavke 1. Zakona o općem upravnom postupku, postupak koji je prethodio donošenju osporenog rješenja pokrenut prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prostornom uređenju, pa je postupak sukladno odredbi članka 41. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prostornom uređenju trebalo završiti primjenom propisa koji su važili do njegovog stupanja na snagu. Radi navedenog, nije bilo temelja za primjenu Uredbe o uređenju i zaštiti zaštićenog obalnog područja mora („Narodne novine“, br.: 128/04), a time niti odredbe članka 9. Uredbe, jer uz izričitu zakonsku odredbu o dovršetku započetih postupaka primjenom do tada važećih propisa, Uredbom kao podzakonskim propisom nije bilo moguće propisati drugačije. Stoga će u postupku nakon ove presude tuženo tijelo novim rješenjem odlučiti o žalbi primjenom Zakona o prostornom uređenju („Narodne novine“, br. 30/94, 68/98, 61/00 i 32/02).“

Dakle, zakonodavac je bio izričit i propisao, a odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske imaju obvezujuću snagu u primjeni, a stručna javnost dijeli isti stav te su jedinstveni u zaključku ako je postupak započet po OPZ/08 po njemu se mora i završiti.

Jedina moguća odstupanja se odnose na područja administrativne suradnje, koja započeta suradnja, također neće bit uređena OPZ/16 već odredbama zakona koji se uređuje administrativna suradnja.

Međutim, tuženik u ovom upravnom postupku koji je prethodio upravnom sporu zanemaruje izričitu volju zakonodavca i postupi protuzakonito donoseći rješenje na temelju OPZ/16, koji se ne smije primjenjivati u konkretnom slučaju.

Ovakvim načinom primjenom zakona koji se izriekom zakonom ne smije primjenjivati počinjena je pogrešna primjena materijalnog prava u rješenju tuženika jer je primjenjen zakon koji se nije smio primjeniti te onda posljedično sva rješenja donesena na temelju nezakonitog zakona moraju biti nezakonita.

Drugačijim postupanjem, postupalo bi se protivno propisanim odredbama zakona. Da je primjerice zakonodavac propisao da je moguće nastaviti započete postupke prema novom OPZ/16 tako bi propisao. Međutim, nije, te je s razlogom propisano da se mora primjenjivati OPZ/08 na sve započete postupke.

Dodatno se ističe da je primjenom OPZ/16 u konkretnom slučaju došlo i do retroaktivne primjene propisa na pravne situacije kada OPZ/16 nije niti bio na snazi.

Slijedom navedenog, očito je kada je prvostupanjski sud naveo da se u konkretnom predmetu primjenjuje OPZ/08 da po načelu iura novi curia to mora imati za posljedicu nezakonitost rješenja tuženika.

V. Ustav Republike Hrvatske u najvišim vrednotama ustavnog poretka Republike Hrvatske navodi i vladavinu prava.

Nadalje, Ustav Republike Hrvatske u dijelu zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda ima i zajedničke odredbe, a jedna od njih je i se nalazi u članku 19. te glasi:

„Pojedinačni akti državne uprave i tijela koja imaju javne ovlasti moraju biti utemeljena na zakonu.

Zajamčuje se sudska kontrola zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koja imaju javne ovlasti.

Unutar *Osobnih i političkih sloboda i prava* koje propisuje Ustav Republike Hrvatske u članku 29. se navodi i pravo da svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama.

U konkretnom slučaju je očito da osporeno rješenje nije osnovano na zakonu te da je suprotno vladavini prava, a budući da nije doneseno primjenom Općeg poreznog zakona koji je tuženik bio dužan primijeniti. Slijedom navedenih vrijednosti Ustava Republike Hrvatske se ogleda i javni interes u ovom postupku.

Točno je da porez treba platiti ali porez koji je utvrđen na zakonom propisan način, međutim u konkretnom slučaju to nije slučaj pa se predlaže da do završetka sudske kontrole poreznog postupka odgodi učinak poreznih rješenja.

Odbijanjem odgovnog učinka tužbe u konkretnom slučaju kada tužitelj nema stvarne mogućnosti sudske kontrole zakonitosti rješenja o ovrsi koje tuženik može podignuti na iznos od preko 1.283.694,78 kn te još neosnovano potraživati kamate, a na navedeno rješenje žalba prema odredba članka 130. st. 6. OPZ/08, koji se primjenjuje u ovoj upravnoj stvari, ne odgađa izvršenje rješenja o ovrsi zapravo znači da tužitelj zapravo nema mogućnost sudske kontrole navedenog neosnovanog poreznog rješenja, kada mu je odbijen prijedlog odgovnog učinka tužbe.

Tužitelj ističe da se opće jamstvo na pravično suđenje iz članka 29. stavka 1. Ustava, temelji na načelu vladavine prava i izbjegavanja proizvoljnosti u postupanju sudova. Ono jamči svakome pravo da podnese sudu zahtjev u vezi sa svojim pravima i obvezama (usporedi sa Žubac protiv Hrvatske[Vv], broj: 40160/12, § 76., presuda od 5. travnja 2018.). To pravo mora biti "praktično i učinkovito", a ne "teorijsko ili iluzorno" (usporedi s Bellet protiv Francuske, broj: 23805/94, § 36., Serija A br. 333-B, presuda od 4. prosinca 1995.

U brojnim odlukama Ustavni sud ističe da postupci pred sudbenim tijelima moraju biti u skladu s načelima vladavine prava, koja se može poistovjetiti s dobrim radom pravosuđa pa bi u tom smislu prava zajamčena Ustavom i međunarodnim pravnim aktima koji obvezuje Republiku Hrvatsku bila iluzorna i teorijska (umjesto stvarna i učinkovita), u protivnom riječ je o arbitrarnoj odluci koja dovodi u pitanje načela dobrog rada pravosuđa i pravičnost suđenja, zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava.

VI. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju je vidljivo da se radi o pitanju primjene mjerodavnog zakona te bi tužitelju u osobitim okolnostima konkretnog slučaja epidemije virusom covid 19 bila nanijeta šteta koja bila nepopravljiva, a nikome se ne bi nanijela veća šteta ako se odobri zatraženi odgovni učinak, a zatraženi odgovni učinak

ne bi ni bilo protivno javnom interesu, dapače u javnom interesu je da se prihvati prijedlog za odgovornim učinkom tužbe te konačno zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje pojedinačne odluke.

Ukoliko sud ne bi prihvatio prijedlog za odgovornim učinkom utoliko tužitelj iz svih prethodno navedenih razloga predlaže da odredi privremenu mjeru na temelju članka 47. Zakona o upravnim sporovima kako bi se izbjegla teška i nepopravljiva šteta. Kako tužitelj pokušava želi uredno podmirivati svoje obveze, to bi provođenjem predmetnog rješenja tuženika i blokade računa, za tužitelja nastupila teška i vjerojatno nepopravljiva šteta, te bi s obzirom da nema uvjeta za isplatu plaća radnika i troškova poslovanja došlo do stečaja stečaja tužitelja. Ukoliko tužitelj ne može plaćati radnike, a kako je već navedeno tužitelj se bavi djelatnošću koja zahtjeva angažman velikog broja radnika, bez istih neće moći izvršavati svoje preuzete ugovorne obveze, što dovodi do nepopravljive štete tužitelju koji više bez radnika koje ne može plaćati ne bi mogao poslovati, dakle radi se o nepopravljivoj šteti.

Dapače, blokada računa tužitelja u vrijeme ugroze epidemije virusom covid 19, znači da u situaciji koju ne treba posebno dokazivati, a budući da je u „Narodnim novinama“ objavljena zabrana obavljanja djelatnosti tužitelju kao i drugim poduzetnicima, znači da se provedbom rješenja potencira šteta koju tužitelj trpi, a budući da ni nemože ostvarivati prihod iz svog redovitog poslovanja kada je smanjena uopće gospodarska aktivnost uzrokovana krizom koju je izazvao virus covid 19.

Navedene činjenice smanjene gospodarske aktivnosti uslijed zabrane rada tužitelju i drugim poduzetnicima uslijed epidemije virusa Covid 19, smatramo općepoznatim te ih utoliko ne treba posebno dokazivati na temelju članka 221. stavak 3. ZPP-a koji se primjenjuje u upravnom sporu.

Budući da su predmetna rješenja očito nezakonita to tužitelj ovom prilikom moli Sud da na temelju odredbe čl. 47. st. 1. Zakona o upravnim sporovima, donese privremenu mjeru zabrane izvršenja tuženikovih rješenja, a s obzirom navode iz tužbe i dokaze koji prileže tužbi i ovorne podnesku.

Zaključno se predlaže da sud na temelju članka 58. Zakona o upravnim sporovima usvoji tužbeni zahtjev.

TUŽITELJ d.d.

Broj: 17-7-122
Pula, 4. lipnja 2020.
I.V.

UPRAVNI SUD U RIJECI

RIJEKA

POSLOVNI BROJ 5 US / 448/2020

TUŽITELJ: PRANJIC MONTAŽA d.o.o., Pula, Vrtlarška 6, OIB: 52899236909,
zastupana po Aleksandru Puh, odvjetniku iz Pule, Leharova 1

TUŽENIK: MINISTARSTVO FINANCIJA REPUBLIKE HRVATSKE, Samostalni
sektor za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1

PODNEŠAK

s prijedlogom za odgovornim učinkom tužbe, podredno prijedlogom za privremenu mjeru

I. U označenoj upravnoj stvari, tužitelj ostaje kod svih do sada iznesenih navoda u postupku te ponavlja prijedlog za određivanje odgovornog učinka tužbe na temelju članka 26. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, dalje u tekstu ZUS).

Ujedno tužitelj obavještava sud da je zaprimio poziv suda za raspravu 2. srpnja 2020. u 08,30 sati te odgovor na tužbu tuženika.

Tužitelj ukazuje da u skladu s dugogodišnjom upravnom sudskom praksom odgovor na tužbu ne može zamijeniti obrazloženje pobijanog rješenja.

Nadalje iz poziva za raspravu vidljivo je da sud smatra neosnovnim prijedlog tuženika da se spor riješi bez održavanja rasprave, a budući da sud mora održati

04. 06. 2020

raspravu na temelju odredbi članka 36. Zakona o upravnim sporovima kada to zatraži neka od stranaka, a što je tužitelj i učinio.

II. Tužitelj smatra svrshodnim navesti da, u stručnom članku, dr.sc Alena Rajka, u Novom Informatoru, 6100-6101 od 22 i 29. kolovoza 2012., u članku *Određivanje odgovornog učinka tužbe u upravnom sporu* se navodi:

„ZUS-om nije izrijekom normirana mogućnost kasnijeg donošenja drukčije odluke suda o odgovornom učinku tužbe tijekom spora. Međutim, smatramo da za to nema zapreka, ako se naknadno utvrdi postojanje neke od prije neutvrđenih pretpostavki za odgodu, odnosno ako naknadno prestane postojati neka od prije utvrđenih pretpostavki za odgodu.“

Potrebno je reći da je dana 30. travnja 2020. Ustavni sud Republike Hrvatske donio rješenje U-III-1290/2020 kojim je privremeno odgodio izvršenje presude.

U konkretnom slučaju podnositelj ustavne tužbe je također trgovačko društvo s područja Istarske županije te je između ostalog u ustavnoj tužbi naveo:

„a) Trenutni financijski i gospodarski položaj Podnositelja

Podnositelj je trgovačko društvo koje posluje u sektoru prerade ribe i trenutno zapošljava 246 radnika. Trenutna financijska i gospodarska situacija uvjetuju Podnositelju poslovanje na granici održivosti, uslijed čega Podnositelj ne raspolaže većim količinama gotovog novca, niti se može značajnije zadužiti. Iz priloženih obrazaca BON-2 proizlazi kako Podnositelj nema niti približna sredstva kojima bi mogao platiti obveze po aktima koje osporava ustavnom tužbom.

Naime, prosječno stanje sredstava na računima Podnositelja iznosi oko 49.000,00 kn, dok je ukupne obveze prema osporavanim aktima iznose 14.426.506,75 kn.

Dokaz: - Obrasci BON-2 za Podnositelja“

„b) Zdravstvena kriza u Republici Hrvatskoj

Podnositelj ima sjedište i organiziranu proizvodnju u Istarskoj županiji. Zbog blizine Italije, koja je u ovom trenutku žarišta zdravstvene krize u Europi uslijed pandemije korona virusa, stanovništvo i gospodarski subjekti u Istarskoj županiji su posebno ugroženi.

S jedne strane trenutna pandemija sve jače zahvaća prostor Republike Hrvatske, te se uvode brojna ograničenja i mjere kojima se gospodarski procesi usporavaju, što predstavlja izazov za poduzetnike na tržištu i dovodi do dodatnih financijskih poteškoća.

S druge strane, Podnositelj je kao dio prehrambene industrije trenutno pod posebnim pritiskom, jer mora osigurati kontinuitet proizvodnje i opskrbe pučanstva hranom, bez obzira na ograničenja aktivnosti, financijske izazove i zdravstvene rizike."

Ustavni sud Republike Hrvatske zatim navodi:

"Slijedom svega navedenog podnositeljica smatra da su pretpostavke za određivanje odgode ovrhe ispunjene, jer bi ovrha neizbježno dovela do blokade računa, obustava proizvodnje i prestanka velikog broja radnih odnosa. Smatra da odgoda ovrhe ne samo da nije suprotna javnom interesu, već da je nastavak proizvodnje prehrambenih proizvoda, što je djelatnost podnositeljice, presudni javni interes, osobito u Istarskoj županiji koja je najizloženija riziku pandemije koronavirusa."

Konačno Ustavni sud Republike Hrvatske odgađa ovrhu i zaključuje:

"prema stajalištu Ustavnog suda, u ovom stadiju razmatranja u ustavnosudskom postupku nije moguće isključiti nastanak štete za podnositeljicu ukoliko bi postupak ovrhe osporene presude bio nastavljen. Istodobno, odgoda ovrhe osporenog akta ne bi bila suprotna javnom interesu niti bi se njome nekome nanijela veća šteta. Podnositeljica je protiv osporene presude podnijela prijedlog za dopuštenje revizije te je u tijeku postupak odlučivanja o prijedlogu, a u konkretnom slučaju o ustavnoj tužbi podnositeljice nije moguće meritorno odlučiti bez spisa predmeta."

III. Tužitelj dostavlja obrazac BON-2 iz kojeg je vidljivo da mu račun nije u blokadi kao i što je vidljivo da ukupan iznos primitaka na račun u zadnjih 30 dana iznosi 300.542,54 kn.

Kako je tužitelj već u tužbi naveo bez kamata na pobijano rješenje može bitni dug prema tužitelju iznosi iznosi 1.283.694,78 kn na koji iznos se još potražuju kamate, iznos kojim bi tuženik mogao blokirati tužitelja dakle višestruko premašuje iznose koji tužitelj može uprihoditi u ovo vrijeme krize.

Napominje se da tužitelj zapošljava veliki broj zaposlenika koji bi izgubili radna mjesta uslijed neosnovane blokade računa tužitelja. Podatke o broju zaposlenih Naslovni sud može provjeriti i uvidom u ovopredmetne zapisnike tuženika gdje se također navodi broj zaposlenih.

Dokaz: obrazac BON-2,
uvid u spis

IV. Potrebno je reći da iako se u Ustavu Republike Hrvatske navodi da se porezni sustav temelji na načelima jednakosti i pravednosti, odnosno kako sud pravilno navodi da su „navedena načela u stvarnosti provedena u stvarnosti tek ukoliko porezni obveznici pravovremeno podmiruju dospjela porezne obveze utvrđene na zakonom propisani način“.

U konkretnom slučaju je očito da nije slučaj, tj. predmetno dugovanje nije utvrđeno na način propisan Općim poreznim zakonom.

Tužitelj dostavlja Naslovnom sudu Zapisnik o obavijenom nadzoru od 30. lipnja 2017. u kojem se izričito navodi da je:

„Nadzor obavljen na temelju članka 102. do 112. Općeg poreznog zakona“ (Narodne novine, broj 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15 i 44/16)

Dokaz: prva stranica Zapisnika o obavijenom nadzoru od 30. lipnja 2017., uvidu u spis

Tužitelja se poziva na zaključni razgovor, Pozivom na zaključni razgovor od 5. lipnja 2017., gdje se između ostalog navodi:

„Temeljem članka 125. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ 115/16) pozivamo Vas na sastanak radi obavljanja zaključnog razgovora o ishodu poreznog nadzora.“

Dokaz: Poziv na zaključni razgovor od 5. lipnja 2017.

„Ujedno Vas obavještavamo da je člancima 104. i 105. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ broj 115/16)....“

Tužitelju je dostavljen Dopunski zapisnik od 21. veljače 2018. iz kojeg je vidljivo da je:

„Dopuna zapisnika sastavljena temeljem članka 126. stavak 5. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ br 115/16).“

Dokaz: Dopunski zapisnik od 21. veljače 2018.

Uvidom u osporena rješenja također je vidljivo da su ista donesena na temelju odredbi Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ br 115/16).

Dokaz: Uvid u rješenje koje je priloženo tužbi.

Dakle, prvostupanjski porezni postupak je započeo na temelju Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ br. 147/08, 18/11, 78/12, 136/12, 73/13, 26/15 i 44/16; dalje u tekstu OPZ/08), koji se trebao primjenjivati u ovoj upravnoj stvari.

Pri tome se ističe, da Pobjano rješenje nije doneseno primjenom odredbi OPZ/08, već se postupak nastavio nezakonito voditi na temelju odredbi članaka Općeg poreznog zakona („Narodne novine“ 1/15/16 i 106/18; dalje u tekstu, OPZ/16) koji se nije smio primjenjivati u konkretnom predmetu.

OPZ/08 i OPZ/16 su zakoni na kojima se temelji postupanje tuženika, jer su istima, kako je to propisano člankom 1., navedenih zakona uređuje odnos između poreznih obveznika i poreznih tijela koja primjenjuju propise o porezima i drugim javnim davanjima, ako posebnim zakonima o pojedinim vrstama poreza i drugim javnim davanjima nije uređeno drugačije i predstavlja zajedničku osnovu poreznog sustava.

Po prirodi stvari OPZ/16 stupio je na snagu poslije OPZ/08 te prema dobroj nomotehničkoj praksi OPZ/16, tada, a i sada, sadrži prijelazne i završne odredbe u Poglavlju IX.

U članku 197. stavak 1. OPZ/16, sadrži izričitu odredbu koja glasi:

„(1) Postupci pokrenuti do stupanja na snagu ovoga Zakona prema odredbama Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, br. 147/08., 18/11., 78/12., 136/12., 73/13., 26/15. i 44/16.), osim postupaka pokrenutih na temelju glave VIII. i IX. Općeg poreznog zakona („Narodne novine“, br. 147/08., 18/11., 78/12., 136/12., 73/13., 26/15. i 44/16., dovršit će se prema odredbama toga Zakona.“

Sudske praksa u odnosu na ovo pitanje temoralnog važenja zakona je dugogodišnja i jasna.

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u rješenju Rev. 171/05-2 od 27. ožujka 2007. navodi,

„Naime, odredbom čl. 363. st. 2. Obiteljskog zakona propisano je da se danom primjene ovog zakona ne mijenjaju prava i dužnosti stečene po prijašnjim propisima. S iznjetog se ta odredba odnosi i na imovinu stečenu do dana primjene Obiteljskog zakona (stupio na snagu 01. srpanja 1999., što je u skladu s jednim od temeljnih načela pravnog poretka o zaštiti stečenih prava, a u slučaju da novi zakon te prava različito propisuje.“

„Zbog pogrešnog pravnog pristupa da se odredba čl. 253. st. 1. Obiteljskog zakona primjenjuje u svim sporovima pokrenutim nakon stupanja na snagu tog zakona, bez obzira da li je imovina u braku stečena po ranijim propisima ili tek nakon primjene tog zakona sudovi su propustili utvrditi da li je sporni stan stečen novcem kojeg su

tužiteljica i revizient stekli za vrijeme trajanja bračne zajednice, ili predstavlja posetivu imovinu jednoga od njih, te koliko je udio svakog od njih u stjecanju te imovine, a u svezi s time i koliki su njihovi suvlasnički omjeri u stjecanju prilepnog stana.

Valjalo je stoga primjenom odredbe čl. 395. st. 2 Zakona o o praničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01 i 117/03) prihvatiti reviziju, ukinuti obje nžestuparijske presude i vratiti predmet sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

U odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-1344/2014 od 11. srpnja 2017. se navodi:

„6. Provodeći sudsku kontrolu zakonitosti pojedinačnih upravnih akata Visoki upravni sud je navedenom presudom uvažio tužbu podnositelja, poništio drugostuparijsko rješenje i predmet vratio tuženom tijelu na ponovni postupak, budući da je prema stajalištu tog suda tuženo tijelo bilo dužno osnovanost zahtjeva podnositelja ocijeniti primjenom odredaba prostornog plana koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva. Pri tome je u obrazloženju presude Visokog upravnog suda istaknuto sljedeća:

„... opće je pravilo da se u upravnom postupku upravna stvar rješava neposrednom primjenom zakona, drugog propisa ili općeg akta koji je važio u vrijeme pokretanja upravnog postupka, ako zakonom, drugim propisom ili općim aktom nije drukčije određeno.

Ovo pravno stajalište izraženo je u više odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, pa tako i u odluci broj U-III-2435/01 od 20. travnja 2005. („Narodne novine“, broj 61/05.) i odluci broj U-I-2510/01 od 6. prosinca 2006. („Narodne novine“, broj 2/07.), a na koje odluke se poziva i tužitelj u tužbi.

Prema zaključku sjednice Imovinsko-pravnog odjela ovog Suda od 19. studenog 2007. u upravnom postupku primjenjuje se propis koji je na snazi u vrijeme pokretanja postupka.

Također, za napomenuti je da je nakon presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske na koje se pozivaju upravna tijela u svojim rješenjima, Imovinsko-pravni odjel ovog Suda na sjednici održanoj 15. svibnja 2009. ostao kod svog prijašnjeg zaključka od 19. studenog 2007. prema kojem se u upravnim postupcima primjenjuju podzakonski propisi koji su na snazi u vrijeme pokretanja upravnih postupaka.

(—)

Stijedom navedenog, stav tuženog tijela da je u konkretnoj stvari trebalo primijeniti Urbanistički plan uređenja naselja Vrbnik (Službene novine, broj 33/09.) nije ispravan i protivan je ovisudnoj praksi.

„13.1. Iz navedenih odredaba razvidno je da je zakonodavac ZPU-om/13 izričito propisao pravilo primjene podzakonskih propisa koji su bili na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva, i to ne samo u upravnim postupcima radi izdavanja lokacijskih dozvola pokrenutih od kada je taj zakon stupio na snagu, već i u postupcima koji se

dovršavaju po odredbama Zakona o prostornom uređenju i gradnji («Narodne novine» broj 76/07., 38/09., 55/11., 90/11., 50/12. i 55/12.) propisavši izričitu primjenu članka 122. stavka 4. ZPU-a/13 na te postupke, čime je praktički »ozakonio« pravno shvaćanje Visokog upravnog suda (prije Upravni sud Republike Hrvatske) kojim se Visoki upravni sud rukovodio pri odlučivanju u takvim slučajevima (predmetima).

14. Prema tome, Ustavni sud ocjenjuje da je intencija zakonodavca bila ta da se »akt za provedbu prostornog plana izdaje ... u skladu s prostornim planom koji važi na dan podnošenja zahtjeva za njegovo izdavanje« i da se mjerodavnim vremenom ima smatrati vrijeme kada su zahtjevi podneseni.

„Polazeći od utvrđenja iz točaka 13., 14. i 15. obrazloženja ove odluke, Ustavni sud ocjenjuje da je podnositelju osporenom presudom Vrhovnog suda povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz članka 29. stavka 1. Ustava.

17. Budući da je utvrdio postojanje povrede ustavnog prava iz članka 29. stavka 1. Ustava, Ustavni sud u ovom ustavnosudskom postupku nije ocjenjivao prigovore podnositelja vezane uz postojanje možebitne povrede članaka 5. stavka 2., 14. stavka 2., 48. stavka 1. i 115. stavka 3. Ustava.“

Ustavni zakon o Ustavnom sudu Republike Hrvatske, između ostalog, u članku 31. navodi:

„(1) Odluke i rješenja Ustavnog suda obvezatni su i dužna ih je poštovati svaka fizička i pravna osoba.

(2) Sva tijela državne vlasti ... dužna su u okviru svoga ustavnog i zakonskog djelokruga provoditi odluke i rješenja Ustavnog suda.

(3) Vlada Republike Hrvatske osigurava preko tijela državne uprave provedbu odluka i rješenja Ustavnog suda...“

Uvidom u izvorni znanstveni rad dr.sc. Daria Đerde, tada izvanrednog profesora Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, Načelo Razmjernosti u donošenju upravnih odluka, Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, br 1, 175-200 (2016), str 187-188, da je Naslovni sud u presudi, posl. br.: 2 Usl-1822/12-12 od 18. veljače 2014 naveo kako kod izmjena i dopuna propisa te donošenja novih propisa ne postoji pravo primjene propisa koji je blaži odnosno povoljniji za stranku, već se vremensko važenje pojedine norme utvrđuje prema relevantnim prijelaznim i završnim odredbama, a ako tih odredbi nema, prema opće prihvaćenom načelu primjene normi koje su vrijedile u vrijeme podnošenja zahtjeva.

Također, u radu dr.sc. Jadranka Juga, suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Pravna načela u pravnoj teoriji i sudske odlučivanju, Rijeka, listopad 2014, se navodi u fusnoti 11.:

„Tako u slučaju donošenja novog propisa u kojem u prijelaznim i završnim odredbama nije riješeno pitanje važenja starog propisa na započete postupke, primjenom načela legitimnih očekivanja treba primijeniti propis koji je vrijedio u trenutku pokretanja postupka“.

Konačno, vrijedno je istaknuti rad mr.sc. Inge Vezmar Barlek, sutkinje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Dvojbe iz sudske prakse o vremenskom važenju materijalnih propisa u upravnom pravu, Zbornik Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, br. 1., Suppl. 321-332 (2010), str. 323. i 324.,

„Ukoliko novi zakon sadrži prijelazne odredbe o dovršetku započetih postupaka, situacija je relativno jasna. Javnom pravno tijelo, odnosno Sud mora poslušati po zakonu i primijeniti propis koji mu zakon nalaže.“

U radu sutkinje Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, gđe. Vezmar Barlek se dalje navodi relevantna sudska praksa:

„Iz presude Upravnog suda broj Us-10254/06 od 12. lipnja 2009.: „Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je postupak u povodu zahtjeva za izdavanje lokacijske dozvole od 21. svibnja 2004., pokrenut prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prostornom uređenju, jer spisu predmeta prileži dopis prvostupanjskog tijela klasa: UP/I-350-05/04-01/39, ur. broj: 2181-05/05-04-2 od 8. lipnja 2004., kojim se tužiteljica poziva na nadopunu dokumentacije te dopis istoga tijela klasa: UP/I-350-05/04-01/39, ur. broj: 2181-05/05-04-4 od 17. lipnja 2004., kojim se ispravlja greška u zahtjevu za izdavanje posebnih uvjeta građenja.“

„Iz svega proizlazi da je sukladno odredbi članka 125. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, postupak koji je prethodio donošenju osporenog rješenja pokrenut prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prostornom uređenju, pa je postupak sukladno odredbi članka 41. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prostornom uređenju trebalo završiti primjenom propisa koji su važili do njegovog stupanja na snagu. Radi navedenog, nije bilo temelja za primjenu Uredbe o uređenju i zaštiti zaštićenog obalnog područja mora („Narodne novine“, br. 128/04), a time niti odredbe članka 9. Uredbe, jer uz izričitu zakonsku odredbu o dovršetku započetih postupaka primjenom do tada važećih propisa, Uredbom kao podzakonskim propisom nije bilo moguće propisati drugačije. Stoga će u postupku nakon ove presude tuženo tijelo novim rješenjem odlučiti o žalbi primjenom Zakona o prostornom uređenju („Narodne novine“, br. 30/94, 68/98, 61/00 i 32/02).“

Dakle, zakonodavac je bio izričit i propisao, a odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske imaju obvezujuću snagu u primjeni, a stručna javnost dijeli isti stav te su jedinstveni u zaključku ako je postupak započet po OPZ/08 po njemu se mora i završiti.

Jedina moguća odstupanja se odnose na područja administrativne suradnje, koja započeta suradnja, također neće bit uređena OPZ/16 već odredbama zakona koji se uređuje administrativna suradnja.

Međutim, tuženik u ovom upravnom postupku koji je prethodio upravnom sporu zanemaruje izričitu volju zakonodavca i postupa protuzakonito donoseći rješenje na temelju OPZ/16, koji se ne smije primjenjivati u konkretnom slučaju.

Ovakvim načinom primjenom zakona koji se izriekom zakonom ne smije primjenjivati počinjena je pogrešna primjena materijalnog prava u rješenju tuženika jer je primjenjen zakon koji se nije smio primjeniti te onda posljedično sva rješenja donesena na temelju nezakonitog zakona moraju biti nezakonita.

Drugačijim postupanjem, postupalo bi se protivno propisanim odredbama zakona. Da je primjerice zakonodavac propisao da je moguće nastaviti započete postupke prema novom OPZ/16 tako bi propisao. Međutim, nije, te je s razlogom propisano da se mora primjenjivati OPZ/08 na sve započete postupke.

Dodatno se ističe da je primjenom OPZ/16 u konkretnom slučaju došlo i do retroaktivne primjene propisa na pravne situacije kada OPZ/16 nije niti bio na snazi.

Slijedom navedenog, očito je kada je prvostupanjski sud naveo da se u konkretnom predmetu primjenjuje OPZ/08 da po načelu iura novi curia to mora imati za posljedicu nezakonitost rješenja tuženika.

V. Ustav Republike Hrvatske u najvišim vrednotama ustavnog poretka Republike Hrvatske navodi i vladavinu prava.

Nadalje, Ustav Republike Hrvatske u dijelu zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda ima i zajedničke odredbe, a jedna od njih je i se nalazi u članku 19. te glasi:

„Pojedinačni akti državne uprave i tijela koja imaju javne ovlasti moraju biti utemeljena na zakonu.

Zajamčuje se sudska kontrola zakonitosti pojedinačnih akata upravnih vlasti i tijela koja imaju javne ovlasti“.

Unutar *Osobnih i političkih sloboda i prava* koje propisuje Ustav Republike Hrvatske u članku 29. se navodi i pravo da svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama.

U konkretnom slučaju je očito da osporeno rješenje nije osnovano na zakonu te da je suprotno vladavini prava, a budući da nije doneseno primjenom Općeg poraznog zakona koji je tuženik bio dužan primijeniti. Slijedom navedenih vrijednosti Ustava Republike Hrvatske se ogleda i javni interes u ovom postupku.

Točno je da porez treba platiti ali porez koji je utvrđen na zakonom propisan način, međutim u konkretnom slučaju to nije slučaj pa se predlaže da do završetka sudske kontrole poreznog postupka odgoditi učinak poreznih rješenja.

Odbijanjem odgovnog učinka tužbe u konkretnom slučaju kada tužitelj nema stvarne mogućnosti sudske kontrole zakonitosti rješenja o ovrsi koje tuženik može podignuti na iznos od preko 1.283.694,78 kn te još neosnovano potraživati kamate, a na navedeno rješenje žalba prema odredba članka 130. st. 6. OPZ/08. koji se primjenjuje u ovoj upravnoj stvari, ne odgađa izvršenje rješenja o ovrsi zapravo znači da tužitelj zapravo nema mogućnost sudske kontrole navedenog neosnovanog poreznog rješenja, kada mu je odbijen prijedlog odgovnog učinka tužbe.

Tužitelj ističe da se opće jamstvo na pravično suđenje iz članka 29. stavka 1 Ustava, temelji na načelu vladavine prava i izbjegavanja proizvoljnosti u postupanju sudova. Ono jamči svakome pravo da podnese sudu zahtjev u vezi sa svojim pravima i obvezama (usporedi sa Zubac protiv Hrvatske[Vv], broj: 40160/12, § 76., presuda od 5. travnja 2018.). To pravo mora biti "praktično i učinkovito", a ne "teoretsko ili iluzorno" (usporedi s Bellet protiv Francuske, broj: 23805/94, § 36., Serija A br. 333-B, presuda od 4. prosinca 1995.

U brojnim odlukama Ustavni sud ističe da postupci pred sudbenim tijelima moraju biti u skladu s načelima vladavine prava, koja se može poistovjetiti s dobrim radom pravosuđa pa bi u tom smislu prava zajamčena Ustavom i međunarodnim pravnim aktima koji obvezuje Republiku Hrvatsku, bila iluzorna i teorijska (umjesto stvarna i učinkovita), u protivnom riječ je o arbitrarnoj odluci koja dovodi u pitanje načela dobrog rada pravosuđa i pravičnost suđenja, zajamčenog člankom 29. stavkom 1. Ustava.

VI. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju je vidljivo da se radi o pitanju primjene mjerodavnog zakona te bi tužitelju u osobitim okolnostima konkretnog slučaja epidemije virusom covid 19 bila nanijeta šteta koja bila nepopravljiva, a nikome se ne bi nanijela veća šteta ako se odobri zatraženi odgovorni učinak, a zatraženi odgovorni učinak

ne bi ni bilo protivno javnom interesu, dapače u javnom interesu je da se prihvati prijedlog za odgovornim učinkom tužbe te konačno zakonom nije propisano da žalba ne odgađa izvršenje pojedinačne odluke.

Ukoliko sud ne bi prihvatio prijedlog za odgovornim učinkom utoliko tužitelj iz svih prethodno navedenih razloga predlaže da odredi privremenu mjeru na temelju članka 47. Zakona o upravnim sporovima kako bi se izbjegla teška i nepopravljiva šteta. Kako tužitelj pokušava želi uredno podmirivati svoje obveze, to bi provođenjem predmetnog rješenja tuženika i blokade računa, za tužitelja nastupila teška i vjerojatno nepopravljiva šteta, te bi s obzirom da nema uvjeta za isplatu plaća radnika i troškova poslovanja došlo do stečaja stečaja tužitelja. Ukoliko tužitelj ne može plaćati radnike, a kako je već navedeno tužitelj se bavi djelatnošću koja zahtjeva angažman velikog broja radnika, bez istih neće moći izvršavati svoje preuzete ugovorne obveze, što dovodi do nepopravljive štete tužitelju koji više bez radnika koje ne može plaćati ne bi mogao poslovati, dakle radi se o nepopravljivoj šteti.

Dapače, blokada računa tužitelja u vrijeme ugroze epidemije virusom covid 19, znači da u situaciji koju ne treba posebno dokazivati, a budući da je u „Narodnim novinama“ objavljena zabrana obavljanja djelatnosti tužitelju kao i drugim poduzetnicima, znači da se provedbom rješenja potencira šteta koju tužitelj trpi, a budući da ni nemože ostvarivati prihod iz svog redovitog poslovanja kada je smanjena uopće gospodarska aktivnost uzrokovana krizom koju je izazvao virus covid 19.

Navedene činjenice smanjene gospodarske aktivnosti uslijed zabrane rada tužitelju i drugim poduzetnicima uslijed epidemije virusa Covid 19, smatramo općepoznatim te ih utoliko ne treba posebno dokazivati na temelju članka 221. stavak 3, ZPP-a koji se primjenjuje u upravnom sporu.

Budući da su predmetna rješenja očito nezakonita to tužitelj ovom prilikom moli Sud da na temelju odredbe čl. 47. st. 1. Zakona o upravnim sporovima, donese privremenu mjeru zabrane izvršenja tuženikovih rješenja, a s obzirom navode iz tužbe i dokaze koji prileže tužbi i ovrne podnesku.

Zaključno se predlaže da sud na temelju članka 58. Zakona o upravnim sporovima usvoji tužbeni zahtjev.

TUŽITELJ n.p.